

Europeiska unionens officiella tidning

C 372

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiofjärde årgången

20 december 2011

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Rådet

2011/C 372/01	Rådets resolution om en förnyad europeisk agenda för vuxenlärande	1
2011/C 372/02	Resolution från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om EU-medlemsstaternas representation i Wadas styrelse och om samordningen av EU:s och dess medlemsstaters ståndpunkter inför möten inom Wada	7

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Rådet

2011/C 372/03	Rådets slutsatser om den östliga dimensionen av ungdomars deltagande och rörlighet	10
2011/C 372/04	Rådets slutsatser om skyddet av barn i den digitala världen	15

SV

Pris:
3 EUR

(forts. på nästa sida)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2011/C 372/05	Rådets slutsatser om kulturell och kreativ kompetens och dess betydelse för uppbyggnaden av Europas intellektuella kapital	19
2011/C 372/06	Rådets slutsatser om främjande av aktivt medborgarskap genom frivilligarbete inom idrotten	24
2011/C 372/07	Rådets slutsatser om språkkunskaper för ökad rörlighet	27
2011/C 372/08	Rådets slutsatser om ett riktmärke för rörlighet i utbildningssyfte	31
2011/C 372/09	Rådets slutsatser om moderniseringen av den högre utbildningen	36

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

RÅDET

Rådets resolution om en förnyad europeisk agenda för vuxenlärande

(2011/C 372/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD,

SOM BEAKTAR

Att livslångt lärande och kompetensutveckling enligt *Europa 2020*-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla anses vara avgörande för att möta den pågående ekonomiska krisen, och befolkningens åldrande samt för Europeiska unionens bredare ekonomiska och sociala strategi.

Att krisen har belyst hur viktigt vuxenlärandet ⁽¹⁾ kan vara för att man ska kunna nå *Europa 2020*-målen genom att göra det möjligt för vuxna – särskilt lågutbildade och äldre arbetstagare – att förbättra sin förmåga att anpassa sig till förändringar på arbetsmarknaden och i samhället; vuxenlärandet gör det möjligt att höja eller förnya kompetensen hos dem som påverkas av arbetslöshet, omstruktureringar och karriärförändringar samt bidrar i hög grad till social delaktighet, ett aktivt medborgarskap och personlig utveckling.

OCH SOM BEAKTAR

1. Europaparlamentets resolution av den 16 januari 2008 om vuxenutbildning: *Det är aldrig för sent att lära*, där medlemsstaterna uppmanas att främja kunskapsinhämtning och utveckla en kultur för livslångt lärande, i synnerhet genom att föra en jämställdhetspolitik som gör vuxenutbildningen mer attraktiv, mer åtkomlig och mer effektiv.
2. Rådets slutsatser från maj 2008 ⁽²⁾ om vuxenutbildning, där man för första gången fastställde en rad gemensamma prioriteringar inom vuxenutbildningssektorn, banade väg för ett intensifierat europeiskt samarbete mellan olika intressenter samt föreslog en rad särskilda åtgärder för perioden 2008–2010 (nedan kallad *handlingsplanen*) som syftar till att öka deltagandet i och höja kvaliteten på vuxenutbildningen.

⁽¹⁾ I denna text avses med *vuxenlärande* alla former av formellt, icke-formellt och informellt lärande – både av allmän och yrkesinriktad karaktär – som vuxna deltar i efter avslutad grundläggande utbildning.

⁽²⁾ EUT C 140, 6.6.2008, s. 10.

3. Resolutionen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, av den 21 november 2008 om "Bättre integrering av livslång vägledning i strategierna för livslångt lärande", där man betonade vikten av vägledning som en kontinuerlig process som låter medborgarna, oavsett ålder och under hela livsrytmen, bestämma sina färdigheter, sin kompetens och sina intressen, besluta om utbildning och sysselsättning och själva planera sitt liv genom inläring, på arbetsplatsen och i andra sammanhang.

4. Rådets slutsatser av den 12 maj 2009 ⁽³⁾, som inrättade en strategisk ram för europeiskt utbildningssamarbete ("Utbildning 2020") som stämmer helt överens med *Europa 2020*-strategin och vars fyra mål – med avseende på livslångt lärande och rörlighet, kvalitet och effektivitet, lika möjligheter för alla, social sammanhållning och aktivt medborgarskap liksom kreativitet och innovationsförmåga – alla är lika relevanta för vuxenlärandet.

5. 2010-års gemensamma lägesrapport från rådet och kommissionen om genomförandet av arbetsprogrammet Utbildning 2010 ⁽⁴⁾, där det framhölls att det också är viktigt för vuxenlärandet att utbudet täcker hela skalan av nyckelkompetenser och noterades att en mycket viktig uppgift består i att se till att alla inlärare, inbegripet de som deltar i vuxenlärande, får dra fördel av innovativa metoder.

6. *Europa 2020*-strategins huvudinitiativ:

— *En agenda för ny kompetens och nya arbetstillfällen*, som uppmanar medlemsstaterna att se till att människor tillägnar sig den kompetens som krävs för fortbildning och arbetsmarknaden genom allmän, yrkesinriktad och högre utbildning liksom genom vuxenlärande.

⁽³⁾ EUT C 119, 28.5.2009, s. 2.

⁽⁴⁾ EUT C 117, 6.5.2010, s. 1.

- *Den europeiska plattformen mot fattigdom*, som föreslår utveckling av nyskapande utbildning för eftersatta grupper, så att de som drabbats av fattigdom och social utestängning kan leva ett värdigt liv och aktivt delta i samhället.
 - *Innovationsunionen*, som främjar framstående resultat inom utbildning och kompetensutveckling för att säkerställa framtida tillväxt genom innovation inom produkter, tjänster och affärsmodeller i ett Europa som har en åldrande befolkning och ett starkt konkurrenstryck.
7. Rådets slutsatser av den 11 maj 2010 om utbildningens sociala dimension ⁽¹⁾, där det noterades att bättre tillgång till vuxenutbildning kan skapa nya möjligheter till aktiv integration och ökat socialt deltagande.
8. Rådets beslut av den 21 oktober 2010 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽²⁾, där man försöker främja effektiva incitament för livslångt lärande för dem som befinner sig såväl i som utanför arbetslivet för att på så sätt "ge alla vuxna möjlighet att skola om sig eller förbättra sina kvalifikationer".
9. Rådets slutsatser av den 18–19 november 2010 om ett närmare europeiskt samarbete i fråga om yrkesutbildning ⁽³⁾, där man aktivt uppmuntrar till ett större enskilt deltagande i yrkesinriktad fortbildning, ökade investeringar i utvecklingen av mänskliga resurser, utbildning inom företag och arbetsbaserat lärande samt närmare samarbete mellan utbildningsinstitutioner och arbetsgivare, framför allt i fråga om utbildning för lågutbildade arbetstagare.
- NOTERAR MED TILLFREDSSTÄLLElse ATT
- Arbetet har inletts inom alla de områden som prioriteras i handlingsplanen för 2008–2010, även om detta sker i olika takt i varje enskilt land:
- Reformen inom vuxenlärandet förankras i allt större utsträckning i den övergripande utvecklingen på utbildningsområdet, särskilt genom utveckling av nationella kvalifikationsramar och strategier för livslångt lärande.
 - Kvalitetssäkring har tagits upp som en viktig fråga inom vuxenlärandet, och framsteg görs med att utveckla yrkesprofilen och utbildningen för personal inom vuxenlärandet liksom med ackrediteringen av anordnare av vuxenlärande och förbättrade vägledningstjänster för vuxna.
 - Uppsökande verksamhet och utbildning riktar sig i allt större utsträckning till dem som har lägst kvalifikationsnivåer och ger dem på så vis bättre utsikter att integreras i arbetslivet och samhället.
- Icke-formellt och informellt lärande, som utgör en stor del av vuxenlärandet, erkänns och befästs i allt större utsträckning, men fortfarande utnyttjas inte möjligheterna till detta i tillräckligt hög grad.
 - Förbättringar har inletts med avseende på övervakningen inom vuxenlärandesektorn.
- INSER EMELLERTID ATT
- För att kunna möta både de kortsiktiga och de långsiktiga följderna av den ekonomiska krisen behöver vuxna regelbundet förbättra sina personliga och yrkesmässiga färdigheter och kompetenser, och med tanke på den nuvarande instabiliteten på arbetsmarknaden och behovet av att minska risken för social utestängning gäller detta särskilt lågkvalificerade. Alla vuxna – även högkvalificerade – kan emellertid ha stor nytta av ett livslångt lärande.
- Det råder ändå allt större enighet om att vuxenlärandet för närvarande utgör den svagaste punkten när det gäller att utveckla nationella system för livslångt lärande. Deltagandet i vuxenlärande har fortsatt att sjunka från 9,8 % av befolkningen mellan 25 och 64 år under 2005 till endast 9,1 % under 2010, vilket gör det höjda målet för Utbildning 2020 på 15 % 2020 till en ännu större utmaning, och uppmärksamhet behöver därför ägnas åt sådana hinder som låg motivation och bristande barnomsorg för att hjälpa kvinnor och män att förena arbete och familjeliv med lärande.
- Liksom i andra sektorer bör vuxenlärandet genomgå övergången till en lärandemålbaserad policy där den autonoma inläraren står i centrum oavsett var inlärningen sker – på arbetet, i hemmet, i lokalsamhället, inom frivilligverksamhet eller vid någon utbildningsinstitution – och utveckla den mångfacetterade styrningsmodell som detta kräver.
- För att skapa en vuxenlärandesektor som kan utgöra ett stöd för *Europa 2020* -strategin återstår det mycket att göra i fråga om effektiv finansiering, tillhandahållande av nya möjligheter att tillägna sig grundläggande färdigheter, såsom läs- och skrivkunighet och räknefärdighet men även digital kompetens, målriktat lärande för migranter, personer som lämnat skolan i förtid och unga som varken har arbete eller deltar i utbildning, personer med funktionshinder och äldre vuxna, samt samarbete med arbetsgivare, arbetsmarknadens parter och det civila samhället.
- Genomförandet av handlingsplanen har också belyst svårigheten att på lämpligt sätt övervaka vuxenlärandesektorn på grund av otillräckliga statistiska uppgifter och otillräcklig utvärdering av policyåtgärder. För ett faktabaserat beslutsfattande krävs det omfattande och jämförbara uppgifter om alla viktiga aspekter av vuxenlärande, effektiva övervakningssystem och samarbete mellan olika organ liksom forskningsverksamhet av hög kvalitet.

⁽¹⁾ EUT C 135, 26.5.2010, s. 2.

⁽²⁾ EUT L 308, 24.11.2010, s. 46.

⁽³⁾ EUT C 324, 1.12.2010, s. 5.

ANSER ATT

Livslångt lärande omfattar lärande från förskoleåldern till pensionsåldern ⁽¹⁾, varvid vuxenlärande är en viktig del i det fortlöpande livslånga lärandet som omfattar alla former av formellt, icke-formellt och informellt lärande – både av allmän och yrkesinriktad karaktär – som vuxna deltar i efter avslutad grundläggande utbildning.

För att bygga vidare på resultaten av handlingsplanen för 2008–2010 och samtidigt komplettera befintliga policyinitiativ inom skolutbildning, högre utbildning (Bolognaprocessen) och yrkesutbildning (Köpenhamnsprocessen) behövs det en förnyad europeisk agenda för vuxenlärande, som syftar till att göra det möjligt för alla vuxna att utveckla och förbättra sina färdigheter och kompetenser under hela livet.

Vuxenlärande kan bidra väsentligt till *Europa 2020*-målen att minska antalet elever som lämnar sin utbildning i förtid till under 10 %. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att förbättra tillhandahållandet av utbildning för det stora antal lågkvalificerade europeer som *Europa 2020*-strategin är inriktad på, med utgångspunkt i åtgärder som avser läs- och skrivkunnighet, räknefärdighet och "möjligheten till en andra chans" som ett första steg i en kompetenshöjning inom arbete och livet i allmänhet. Det krävs samordnade åtgärder inom både skola och vuxenutbildning för att uppnå grundläggande färdigheter som utgångspunkt för att utveckla nyckelkompetenser för ett livslångt lärande ⁽²⁾, åtgärda problemet med elever som lämnar skolan i förtid ⁽³⁾ och angripa sådana frågor som migranternas, romernas och andra missgynnade gruppers utbildning och sociala integration.

Man samtidigt bör erkänna och stödja den stora betydelse som vuxenlärandet kan ha för den ekonomiska utvecklingen genom att stärka produktivitet, konkurrenskraft, kreativitet, innovation och företagande.

Det i detta sammanhang även föreligger ett stort behov av att påskynda ansträngningarna för att uppnå det mål som fastställs i *Europa 2020* -strategin att minst 40 % av unga vuxna ska ha avslutad högre utbildning eller motsvarande. Om detta uppnås skulle det bidra till utvecklingen av en konkurrenskraftig ekonomi som grundar sig på kunskap och innovation och som utnyttjar sina resurser och sitt humankapital fullt ut.

UPPMANAR DÄRFÖR

Till antagandet av en förnyad europeisk agenda för vuxenlärande vilken kommer att fortsätta, komplettera och konsolidera arbetet på vuxenlärandeområdet enligt de fyra strategiska mål som rådet fastställde inom den strategiska ramen Utbildning 2020; agendan inriktar sig inledningsvis på perioden 2012–2014 (se bilagan) men bör även ses i ett långtidsperspektiv för vuxenlärande där man under perioden fram till 2020 kommer att sträva efter att generellt stärka profilen för denna sektor och framför allt att

- i) förbättra möjligheterna för vuxna, oavsett kön, personliga förhållanden och familjeförhållanden, att vid vilken tidpunkt som helst i livet ges tillgång till lärande av hög kvalitet i syfte att främja personlig och yrkesmässig utveckling, ökad delaktighet, anpassningsförmåga, anställbarhet och aktivt deltagande i samhället,
- ii) skapa en ny syn på vuxenutbildning med fokus på lärandemålen och inlärarens ansvar och autonomi,
- iii) skapa större medvetenhet bland vuxna om att lärandet är en livslång strävan som de regelbundet bör ägna sig åt under livet, särskilt i samband med arbetslöshet eller byte av yrkesbana,
- iv) främja utvecklingen av effektiva system för livslång vägledning, liksom integrerade system för godkännande av icke-formellt och informellt lärande,
- v) se till att det tillhandahålls högkvalitativ, formell och icke-formell vuxenutbildning som syftar till förvärv av nyckelkompetenser eller som leder till kvalifikationer på alla nivåer inom den europeiska referensramen för kvalifikationer och att denna utbildning stöds av det civila samhället och arbetsmarknadens parter samt av lokala myndigheter,
- vi) se till att det finns flexibla arrangemang som är anpassade till olika utbildningsbehov hos vuxna, däribland utbildning inom företag och arbetsplatsbaserat lärande,
- vii) främja en större medvetenhet hos arbetsgivare om att vuxenlärande bidrar till att främja produktivitet, konkurrenskraft, kreativitet, innovation och företagande, och att det är en viktig faktor för att förbättra anställbarheten och rörligheten på arbetsmarknaden för deras anställda,
- viii) uppmuntra högre utbildningsanstalter att ta emot mindre traditionella grupper av inlärare, t.ex. vuxna inlärare, som ett sätt att visa socialt ansvar och större öppenhet gentemot samhället i stort samt anta de demografiska utmaningarna och tillgodose behoven i ett åldrande samhälle,
- ix) främja den roll som arbetsmarknadens parter och det civila samhället spelar när det gäller att formulera utbildningsbehov och utveckla lärandemöjligheter för vuxna och att optimera centrala, regionala och lokala myndigheters deltagande,
- x) främja en balanserad fördelning av utbildningsresurserna under hela livscykeln på grundval av delat ansvar och ett starkt offentligt åtagande, särskilt i fråga om möjligheter till en andra chans och utveckling av grundläggande färdigheter,

⁽¹⁾ Rådets resolution av den 27 juni 2002 om livslångt lärande (EGT C 163, 9.7.2002, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 394, 30.12.2006, s. 10.

⁽³⁾ Såsom betonas i rådets rekommendation från juni 2011 (EUT C 191, 1.7.2011, s. 1).

- xi) engagera arbetsmarknadens parter och öka deras medvetenhet om de fördelar som lärande på arbetsplatsen, även i fråga om grundläggande färdigheter, medför även för dem,
- xii) tillhandahålla välutvecklade lärandemöjligheter för äldre i syfte att främja ett aktivt, självständigt och hälsosamt åldrande, som innebär att de äldres kunskap, erfarenhet samt sociala och kulturella kapital kommer hela samhället tillgodo,
- xiii) engagera sig starkt för att främja vuxenlärande som ett sätt att skapa solidaritet mellan olika åldersgrupper (till exempel genom en "pakt mellan generationerna") samt mellan kulturer och människor med olika bakgrund.

UPPMANAR DÄRFÖR MEDLEMSSTATERNA ATT

1. Under perioden 2012–2014 inrikta sina ansträngningar på de prioriterade områden som anges i bilagan och på så sätt bidra till genomförandet av de fyra prioriteringarna i den strategiska ramen Utbildning 2020 i överensstämmelse med nationella förhållanden och nationell lagstiftning.
2. Säkerställa effektiva förbindelser med berörda ministerier och intressenter, arbetsmarknadens parter, företag, berörda icke-statliga organisationer och det civila samhällets organisationer i syfte att förbättra samstämmigheten mellan vuxenlärandepolitiken och den socioekonomiska politiken i stort.
3. Samarbeta aktivt på EU-nivå för att stödja en framgångsrik tillämpning inom ovan nämnda prioriterade områden, särskilt genom att
 - i) fullt ut utnyttja de verktyg för livslångt lärande som man enats om på EU-nivå i syfte att främja vuxnas deltagande i lärande,
 - ii) utnyttja de möjligheter som erbjuds genom handlingsprogrammet för livslångt lärande – särskilt inom ramen för *Grundtvig* och *Leonardo da Vinci* – och det efterföljande programmet från och med 2014 samt i förekommande fall genom strukturfonderna och andra instrument i syfte att samfinansiera stödinitiativ,
 - iii) med kommissionens stöd och genom relevanta europeiska nätverk arbeta enligt den öppna samordningsmetoden för att främja ömsesidigt lärande och utbyte av god praxis och goda erfarenheter inom vuxenlärande,
 - iv) utse en nationell samordnare för att underlätta samarbetet med övriga medlemsstater och kommissionen vid genomförandet av agendan för vuxenlärande.

OCH UPPMANAR KOMMISSIONEN ATT

Samarbeta med och stödja medlemsstaterna när det gäller utvecklingen och genomförandet av den förnyade europeiska agenda för vuxenlärande som beskrivs ovan och i synnerhet när det gäller genomförandet av prioriteringarna för perioden 2012–2014 enligt i bilaga I, särskilt genom att

- i) säkerställa komplementaritet och samstämmighet mellan de politiska initiativ som vidtas i enlighet med denna resolution och dem som utvecklas i samband med andra relevanta politiska processer inom den strategiska ramen för Utbildning 2020, Köpenhamnsprocessen, Bolognaprocessen, EU:s moderniseringsagenda för högre utbildning samt initiativ i likhet med dem som avser läs- och skrivkunighet och skolavhopp som kräver ett samlat angreppssätt som omfattar skolutbildning och vuxenlärande och som främjar vuxenlärandedimensionen inom dessa processer,
- ii) upprätta nära och kontinuerliga förbindelser med de nationella samordnare som utses i medlemsstaterna och andra deltagarländer,
- iii) göra det möjligt för de medlemsstater och organisationer som stöder vuxenlärande att dela information om sin politik och praxis samt om utvärderingen av dessa, både genom att organisera peer learning- och peer review-verksamhet, konferenser, workshoppar och andra lämpliga instrument och genom att med tillgängliga medel förbättra insamlingen av uppgifter om vuxenlärande som en del av den uppdaterade och sammanhängande ram av indikatorer och riktmärken som planeras till 2013,
- iv) förbättra kunskapsbasen för vuxenlärande i Europa genom att beställa undersökningar och stärka kapaciteten inom befintliga forskningsstrukturer som är av relevans för en analys av frågor som rör vuxenlärande, däribland samarbetet med Eurydice och Cedefop och andra relevanta institutioner, samt utnyttja deras informations- och forskningskapacitet fullt ut,
- v) fortsätta med och intensifiera samarbetet med berörda internationella organisationer, såsom OECD (bör särskilt genom att utnyttja resultaten från programmet för internationell utvärdering av vuxnas kompetens (*Programme for the International Assessment of Adult Competences – PIAAC*), FN (särskilt Unesco) och Europarådet, liksom andra relevanta regionala eller världsomspännande initiativ, såsom det euroasiatiska "navet" för livslångt lärande (Asem),
- vi) utnyttja de medel som finns tillgängliga på europeisk nivå till stöd för genomförandet av denna agenda för vuxenlärande,
- vii) rapportera om genomförandet av agendan som en del av den gemensamma lägesrapporten om Utbildning 2020.

BILAGA

EN EUROPEISK AGENDA FÖR VUXENLÄRANDE

Prioriterade områden för perioden 2012–2014

Med beaktande av de särskilda förhållandena i varje medlemsstat och i enlighet med nationella prioriteringar uppmanas medlemsstaterna att – i förekommande fall med stöd av kommissionen – inrikta sig på de nedanstående områden som är mest relevanta för just deras behov.

1. Att göra livslångt lärande och rörlighet till verklighet

För att öka och bredda vuxnas deltagande i livslångt lärande som ett svar på EU:s överenskomna mål att 15 % av den vuxna befolkningen ska delta i lärande samt för att bidra till en höjning till 40 % av andelen unga vuxna med tertiär eller motsvarande utbildningsnivå bör medlemsstaterna främst rikta in sig på följande:

- Stimulera efterfrågan och utveckla övergripande och lättillgängliga informations- och vägledningssystem som kompletteras av effektiva strategier för uppsökande verksamhet vars syfte är att öka medvetenheten och motivationen bland potentiella inlärare, med särskilt fokus på missgynnade grupper, personer som lämnat skolan i förtid, unga som inte har arbete eller deltar i utbildning, lågkvalificerade vuxna, särskilt sådana med läs- och skrivsvårigheter, och som följs upp med möjligheter till en andra chans som leder till en kvalifikation som är erkänd enligt den europeiska referensramen för kvalifikationer.
- Främja arbetsgivarnas engagemang för lärande på arbetsplatsen, i syfte att främja både jobbspecifika och bredare färdigheter, även genom mer flexibla arbetstider.
- Främja flexibla utbildningsvägar för vuxna, däribland bättre tillgång till högre utbildning för personer som inte uppfyller de traditionella tillträdeskraven, och ett mer varierat utbud av lärandemöjligheter för vuxna vid högre utbildningsanstalter.
- Inrätta fullt fungerande system för godkännande av icke-formellt och informellt lärande och främja deras användning av vuxna i alla åldrar och på alla kvalifikationsnivåer liksom av företag och andra organisationer.

2. Att förbättra utbildningens kvalitet och effektivitet

För att skapa en stark vuxenlärandesektor uppmanas medlemsstaterna att inrikta sig på följande:

- Utveckla kvalitetssäkringssystem för anordnare av vuxenlärande, till exempel i form av ackrediteringssystem, där man beaktar befintliga kvalitetsramar/-normer inom andra sektorer.
- Förbättra kvaliteten på personal inom vuxenutbildning, till exempel genom att fastställa kompetensprofiler, inrätta effektiva system för grundläggande yrkesutbildning och fortbildning samt underlätta lärares, utbildares och annan vuxenutbildningspersonals rörlighet.
- Säkerställa ett hållbart och transparent system för finansiering av vuxenlärande vilket grundar sig på ett delat ansvar med ett stort mått av offentligt åtagande inom sektorn och stöd till personer som inte kan betala, en balanserad fördelning av medlen under det fortlöpande livslånga lärandet, ett lämpligt bidrag till finansieringen från samtliga intressenter och undersökning av innovativa metoder för en mer verkningsfull och effektiv finansiering.
- Utveckla mekanismer för att se till att utbildningsutbudet bättre motsvarar behoven på arbetsmarknaden och att den ger möjlighet att uppnå kvalifikationer och utveckla nya färdigheter som ökar människors förmåga att anpassa sig till de nya krav som ställs i en föränderlig värld.
- Intensifiera samarbetet och partnerskapet mellan alla intressenter som är relevanta för vuxenlärandet, framför allt offentliga myndigheter, olika anordnare av vuxenlärande, arbetsmarknadens parter och det civila samhällets organisationer, särskilt på regional och lokal nivå inom ramen för utvecklingen av "läranderegioner" och lokala lärandecentrum.

3. Att främja rättvisa, social sammanhållning och ett aktivt medborgarskap genom vuxenlärande

För att utveckla vuxenlärandesektorns kapacitet att främja social sammanhållning och ge dem som behöver det en andra chans till lärande och möjligheter i livet samt för att bidra till att minska andelen elever som lämnar utbildningen i förtid till under 10 % bör medlemsstaterna inrikta sig på följande:

- Förbättra vuxnas läs- och skriv- samt räknefärdigheter, utveckla digital kompetens och tillhandahålla möjligheter för vuxna att utveckla grundläggande färdigheter och olika typer av kompetens som behövs för ett aktivt deltagande i det moderna samhället (t.ex. förmåga att förstå ekonomisk och finansiell information, medvetenhet inom områdena samhällskunskap, kultur, politik och miljö, kunskaper om hur man lever hälsosamt samt konsument- och mediemedvetenhet).

- Öka tillgången till och uppmuntra enskildas deltagande i vuxenlärande som ett sätt att stärka den sociala delaktigheten och det aktiva deltagandet i samhället samt förbättra tillgången till vuxenlärande för migranter, romer och missgynnade grupper liksom tillhandahållandet av utbildning för flyktingar och asylsökande, däribland i förekommande fall undervisning i värdlandets språk.
- Förbättra lärandemöjligheterna för äldre vuxna i samband med ett aktivt åldrande, däribland frivillig verksamhet och främjande av innovativa former av lärande över generationsgränserna samt initiativ för att utnyttja äldre människors kunskap, färdigheter och kompetens till förmån för samhället som helhet.
- Möta de lärandebeständigheter som föreligger hos personer med funktionshinder och personer som p.g.a. särskilda omständigheter inte kan delta i lärande, t.ex. personer som befinner sig på sjukhus eller vårdhem eller i fängelse, och ge dem adekvat vägledning och stöd.

4. Att öka kreativiteten och innovationsförmågan hos vuxna och deras lärandemiljöer

För att utveckla nya pedagogiska metoder och kreativa lärandemiljöer inom vuxenlärandet samt för att främja vuxenlärandet som ett sätt att öka kreativiteten och innovationsförmågan hos medborgarna uppmanas medlemsstaterna att inrikta sig på följande:

- Främja förvärv av övergripande nyckelkompetenser, såsom att lära att lära, initiativförmåga och företaganda, kulturell medvetenhet och uttrycksförmåga, särskilt genom att tillämpa den europeiska ramen för nyckelkompetenser inom vuxenlärandesektorn.
- Förstärka den roll som spelas av kulturinrättningar (såsom museer och bibliotek), det civila samhället, sportföreningar och andra organ som kreativa och innovativa miljöer för icke-formellt och informellt vuxenlärande bland vuxna.
- Bättre utnyttja informations- och kommunikationstekniken inom vuxenlärandet som ett sätt att bredda tillgången till och förbättra kvaliteten på tillhandahållandet, t.ex. genom att utnyttja nya möjligheter till distansutbildning och utarbetande av verktyg och plattformar för e-lärande i syfte att nå nya målgrupper, särskilt personer med särskilda behov eller personer som bor i avlägsna områden.

För att stödja de ovannämnda prioriterade områdena i enlighet med de fyra strategiska målen inom ramen för Utbildning 2020 uppmanas medlemsstaterna vidare att bidra till förbättrad insamling, jämförbarhet och analys av information och uppgifter om vuxenlärande på europeisk, nationell, regional och lokal nivå.

5. Att förbättra kunskapsbasen för vuxenlärande och övervakning av vuxenlärandesektorn

Medlemsstaterna uppmanas att inrikta sig på följande:

- Delta aktivt i och tillämpa viktiga resultat från större internationella undersökningar och studier såsom undersökningen om vuxenutbildning (AES), undersökningen om yrkesinriktad fortbildning (CVTS) och programmet för internationell utvärdering av vuxnas kompetens (PIAAC).
- Intensifiera insatserna för att samla in tillräckliga grundläggande uppgifter om exempelvis, deltagande, anordnare, finansiering, samt resultaten och fördelarna i stort av lärande för vuxna och samhället samt utvidga uppgiftstäckningen så att den omfattar även personer över 64 års ålder i överensstämmelse med en förlängning av arbetslivet.
- Förstärka övervakningen och konsekvensbedömningen av utvecklingen och resultaten inom vuxenlärandesektorn på europeisk, nationell, regional och lokal nivå, om möjligt genom att bättre utnyttja befintliga instrument.
- Intensifiera forskningen och den djupgående analysen av frågor som rör vuxenlärandet, bredda den forskning som bedrivs så att den omfattar nya områden samt uppmuntra till en mer ämnesövergripande framtidsanalys.
- Rapportera om vuxenlärandepolitiken som en del av den gemensamma lägesrapporten om Utbildning 2020.

Resolution från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om EU-medlemsstaternas representation i Wadas styrelse och om samordningen av EU:s och dess medlemsstaters ståndpunkter inför möten inom Wada

(2011/C 372/02)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD OCH FÖRETRÄDARNA FÖR
MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR,

SOM ERINRAR OM

1. slutsatserna antagna av rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, av den 4 december 2000 om kampen mot dopning ⁽¹⁾,
2. slutsatserna från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, av den 18 november 2010 om EU:s roll i den internationella kampen mot dopning ⁽²⁾,

KONSTATERAR ATT

1. Europeiska unionen och dess medlemsstater bör kunna utöva sina befogenheter och spela sin roll vid Världsanti-dopningsbyråns (nedan kallad *Wada*) utarbetande av, förhandlingar om och antagande av bland annat bestämmelser, standarder och riktlinjer,
2. åtgärder behöver vidtas avseende praktiska förfaranden för Europeiska unionens och dess medlemsstaters deltagande i Wadas arbete samt avseende samordningen av deras ståndpunkter inför möten inom Wada,
3. samordningen av Europas ståndpunkter inför möten inom Wada sker inom ramen för Europarådet, med vederbörlig hänsyn till tillämplig EU-lagstiftning,
4. det finns ett starkt behov av kontinuitet när det gäller hur EU:s medlemsstater företräds i Wadas styrelse, underbyggt av ett politiskt mandat och sakkunskap på lämplig nivå,

ÄR DÄRFÖR ENIGA OM ATT

1. EU:s medlemsstater ska företrädas på ministernivå inom Wadas styrelse och att mandaten bör fördelas så att
 - ett mandat tillfaller en av medlemsstaterna i den sittande ordförandeskapstrion,
 - ett mandat tillfaller en av medlemsstaterna i den kommande ordförandeskapstrion,
 - medlemsstaterna, församlade i rådet, gemensamt ger ett mandat, till en person som har ansvar på ministernivå för idrottsfrågor, med lämpliga erfarenheter och kunskaper (nedan kallad *expert på regeringsnivå*),
2. medlemsstaternas företrädare, där det är lämpligt, kan åtföljas av experter från den medlemsstat som innehar ordförandeskapet och/eller från kommissionen,
3. den i bilaga I beskrivna ordningen för hur EU:s medlemsstater ska företrädas i Wadas styrelse ska börja gälla den 1 januari 2013,
4. rådets, medlemsstaternas och kommissionens riktlinjer för uppförande i fråga om förberedelser inför möten inom Wada, som beskrivs i bilaga II, är tillämpliga,
5. rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, senast den 31 december 2015 ska utvärdera erfarenheterna från tillämpningen av denna resolution och överväga om det behövs några ändringar av den ordning som inrättas genom denna resolution.

⁽¹⁾ EGT C 356, 12.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 324, 1.12.2010, s. 18.

BILAGA I

Överenskommelse om hur EU:s medlemsstater ska företrädas i Wadas styrelse

EU:s medlemsstater har kommit överens om följande representationssystem:

FÖRETRÄDARE FÖR MEDLEMSSTATERNA I SITTANDE OCH KOMMANDE ORDFÖRANDESKAPSTRIO

- Medlemsstaterna i den sittande ordförandeskapstrion väljer, efter internt samråd, bland sig en medlemsstat som företrädare för EU:s medlemsstater i Wadas styrelse. Den medlemsstat som valts ska, i enlighet med sitt interna förfarande, utse en företrädare i detta syfte. Denna företrädare ska vara den person som i medlemsstaten har ansvar på ministernivå för idrottsfrågor. Generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd ska underrättas om vilken medlemsstat som valts och om företrädarens namn.
- Om företrädaren upphör att utöva sitt ämbete på ministernivå ska medlemsstaten utse en ersättare på ministernivå.
- De ovannämnda bestämmelserna ska också gälla för medlemsstaterna i den kommande ordförandeskapstrion.
- Mandatperioden för de ovannämnda företrädarna är 3 år.
- Företrädaren för medlemsstaterna i den kommande ordförandeskapstrion ska sitta kvar även efter att den har blivit den sittande ordförandeskapstrion, så att den treåriga mandatperioden ges kontinuitet och stabilitet.

EXPERT PÅ REGERINGSNIVÅ SOM UTSES GEMENSAMT AV MEDLEMSSTATERNA, FÖRSAMLADE I RÅDET

- Förslag till en expertföreträdare ska skickas in av medlemsstaterna senast en månad före det möte i Europeiska unionens råd vid vilket personen ska utses. Förslagen bör inte inbegripa ministrar från de medlemsstater som ingår i den sittande eller den kommande ordförandeskapstrion. Förslagen till expertföreträdare ska sändas till generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd.
- Den första ledamoten av Wadas styrelse ska, på det sätt som beskrivs ovan, utses vid mötet i Europeiska unionens råd (utbildning, ungdom, kultur och idrott) senast i november 2012.
- Mandatperioden för företrädaren är 3 år.
- Om företrädaren upphör att utöva sitt ämbete på ministernivå i medlemsstaten ska ett nytt utseendeförfarande inledas. Den sittande företrädaren kvarstår i ämbetet till dess att förfarandet för utseende av en ny företrädare har slutförts.

ÖVERGÅNGSREGLER

- De befintliga reglerna om hur EU:s medlemsstater ska företrädas i Wadas styrelse gäller till och med den 31 december 2012.
- Mandatperioden för den företrädare som utsetts av Irland, Grekland och Litauen ska förkortas till 18 månader och ta sin början den 1 januari 2013.

FÖRFARANDE FÖR GODKÄNNANDE FRÅN MEDLEMSSTATERNA, FÖRSAMLADE I RÅDET

- Godkännandet av experten på regeringsnivå och av de medlemsstater som valts av sittande och kommande ordförandeskapstrion till att utse företrädare i Wadas styrelse görs av medlemsstaterna, församlade i rådet, förutsatt att de underrättas i tillräckligt god tid.
- Namnen på alla ledamöter av Wadas styrelse som är företrädare för EU:s medlemsstater meddelas Wada via generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd.

BILAGA II

Riktlinjer för uppförande för rådet, medlemsstaterna och kommissionen avseende förberedelser inför möten inom Wada

Med beaktande av att EU:s och medlemsstaternas ståndpunkter om de frågor som diskuteras vid mötena inom Wada, mot bakgrund av EU:s regelverk och skyldigheten att samarbeta lojalt, när det är lämpligt ska samordnas under ledning av ordförandeskapet, i god tid och på ett effektivt sätt före mötena inom Wada,

har rådet, medlemsstaterna och kommissionen kommit överens om följande riktlinjer för uppförande:

RIKTLINJERNAS ART OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

- Dessa riktlinjer för uppförande ska gälla för förberedelser inför alla möten i Wadas styrelse.
- I dessa riktlinjer anges vad rådet, medlemsstaterna och kommissionen har kommit överens om när det gäller förberedelserna inför dessa möten, inklusive förmötena i Europarådet (Cahama).

SAMORDNINGSPROCESSEN

- Samordningsprocessen bör inledas genom att det sittande ordförandeskapet i rådet, med hjälp av generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd, och Europeiska kommissionen gemensamt gör en analys av dagordningen för Wadamötet.
- Ordförandeskapet kommer att utarbeta ett övergripande utkast till ståndpunkt med beaktande av denna överenskomelse och förslaget från Europeiska kommissionen om frågor inom EU:s behörighet.
- Ståndpunkten ska utarbetas av rådets arbetsgrupp för idrottsfrågor och regelmässigt godkännas av Ständiga representanternas kommitté (Coreper), utom i brådskande fall.

FÖRBINDELSER MED EUROPARÅDET

- Vid mötena i Cahama ⁽¹⁾ ska ordförandeskapets företrädare lägga fram en ståndpunkt i de frågor där en ståndpunkt har utarbetats. Europeiska kommissionen ska lägga fram EU:s ståndpunkt i de frågor där EU har behörighet och det finns en ståndpunkt som man har enats om i överensstämmelse med relevanta fördragsbestämmelser.
- EU och dess medlemsstater bör försöka att få med denna ståndpunkt i den ståndpunkt från Europa som utarbetas av Cahama.

AD HOC-SAMORDNING

- Närhelst det är nödvändigt kan samordning på ad hoc-basis ske regelmässigt mellan EU och dess medlemsstater, under ledning av ordförandeskapet. Detta kan ske i anslutning till möten inom Cahama eller möten inom Wada.

YTTRANDEN OCH OMRÖSTNINGAR

- EU-medlemsstaternas företrädare ska yttra sig och rösta om frågor i enlighet med de överenskomna ståndpunkterna.

RAPPORTERING

- EU-medlemsstaternas företrädare i Wadas styrelse från den sittande ordförandeskapstrion ska rapportera om utfallet av mötet i Wadas styrelse vid nästföljande möte i Europeiska unionens råd (utbildning, ungdom, kultur och idrott).
- Företrädaren för EU:s medlemsstater i Wadas styrelse från den sittande ordförandeskapstrion bör lämna in en skriftlig rapport om utfallet av mötet i Wadas styrelse till rådets arbetsgrupp för idrottsfrågor.

⁽¹⁾ Den europeiska ad hoc-kommittén för Världsbekämpningsbyrån, Cahama, inrättades i juli 2003 och är ansvarig för att samordna ståndpunkterna för alla parter i den europeiska kulturkonventionen, med avseende på frågor som rör Wada. Ordinarie möten i Cahama sammankallas omedelbart före eller efter möten i gruppen för övervakning av konventionen mot dopning och, i möjligaste mån, åtminstone en vecka före de ordinarie mötena i Wadas styrelse och verkställande kommitté.

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

RÅDET

Rådets slutsatser om den östliga dimensionen av ungdomars deltagande och rörlighet

(2011/C 372/03)

RÅDET OCH FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR, FÖRSAMLADE I RÅDET,

SOM ERINRAR OM ATT

1. det i artikel 165 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt föreskrivs att målen för unionens insatser ska vara att främja utvecklingen av ungdoms- och ungdomsledarutbyte och stimulera ungdomars deltagande i Europas demokratiska liv,
2. fördraget om Europeiska unionens funktionssätt har möjliggjort att EU kan genomföra sin utrikespolitik på ett kraftfullare sätt och att samarbetet med grannländerna nu kan breddas så att det täcker hela skalan av frågor på ett integrerat och mer effektivt sätt,
3. rörlighet är av stor vikt för att främja ömsesidig förståelse och ekonomisk utveckling och samtidigt höja medvetenheten om unga människors olika attityder till livet och olika omständigheter runtom i Europa; den är också nödvändig för tankeutbyte, innovationsspridning, åtgärder för att komma tillrätta med sysselsättningsproblem och sociala frågor, skapande av nära band människor emellan, stöd för personlig utveckling och främjande av tillägnande av så kallade mjuka färdigheter samt av interkulturell kompetens och bekämpande av fördomar och dessutom är rörlighet av central betydelse för att frigöra alla ungdomars potential och nå Europa 2020-målen,
4. Europeiska unionen genom den generella ökning av rörligheten som leder till täta kontakter mellan människor av olika nationalitet, kultur, religionstillhörighet och trosuppfattning, spelar en allt viktigare roll internationellt för att främja respekten för demokrati, frihet, jämlikhet och mänskliga rättigheter samt de normer som bör respekteras i den interkulturella dialogen,
5. "Delaktighet" och "Ungdomar i världen" inkluderades som två prioriterade handlingsområden inom de förnyade ramarna för europeiskt samarbete på ungdomsområdet (2010–2018),
6. det under EU:s ungdomskonferens den 5–7 september 2011 i Warszawa, Polen, framhölls att det föreligger särskilda behov av
 - områdesövergripande samarbete mellan icke-statliga ungdomsorganisationer och beslutsfattare samt ytterligare forskning för att bedöma effekterna av ungdomssamarbete och ungdomsrörlighet,
 - lättillgänglig information, genom både internet och konventionella kanaler, om EU:s medlemsstater och länderna i Östeuropa och Kaukasus,
 - avskaffande av de viseringshinder som fortfarande utgör det största hindret för ungdomssamarbete mellan EU och dess grannländer,
 - förstärkning och utökning av resurser och program såsom programmet Aktiv ungdom så att beslutsfattandet i högre grad kan inriktas på rörlighetsfrågor och ungdomars deltagande i beslutsfattandet, samt
 - prioritering av ungdomars deltagande i det demokratiska livet i Europa inom EU-politiken, t.ex. genom lanseringen av särskilda program till stöd för ungdomssamarbete mellan länderna i Östeuropa och EU:s medlemsstater.

KONSTATERAR ATT

7. Utvidgningen av Europeiska unionen den 1 maj 2004 medförde en historisk förändring för unionen i politiskt, geografiskt och ekonomiskt hänseende och ytterligare förstärkte behovet av samarbete mellan EU och dess grannar, inbegripet länderna i Östeuropa ⁽¹⁾.
8. Den europeiska grannskapspolitiken ⁽²⁾, som nyligen utvärderats och inkluderats i en ny ram genom kommissionens meddelande *Ny respons på ett grannskap i förändring*, ställer upp ambitiösa mål som grundar sig på ett engagemang för gemensamma värderingar och ett ändamålsenligt genomförande av politiska, ekonomiska och institutionella reformer, den demokratiska utveckling och omvandling som äger rum i Europeiska unionens närmaste grannländer i öster och söder också har ökat den strategiska vikten av den europeiska grannskapspolitiken och av åtgärder som stärker det civila samhället samt ger förbättrade möjligheter till utbyten och direkta personkontakter med särskilt fokus på ungdomar.
9. Det östliga partnerskapet ⁽³⁾ i detta sammanhang är ett initiativ av strategisk betydelse för stabiliteten och säkerheten såväl för de östeuropeiska länder som deltar inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken som för EU som helhet; dess viktiga mål är att stärka det civila samhället – en av grunderna för en effektiv och demokratisk stat – och detta samarbetsområde, som innefattar ungdomars deltagande och ungdomssamarbete, bör ges en ännu mer framträdande roll inom det östliga partnerskapet.
10. Främjande av direkta personkontakter och en förstärkning av dialogen med det civila samhället har fastställts som väsentliga inslag i EU–Ryssland-partnerskapet för modernisering ⁽⁴⁾.
11. Europeiska unionen redan har gjort ansträngningar för att utfärda särskilda uppehållstillstånd till tredjelandssmedborgare som ansöker om inresa på en medlemsstats territorium i syfte att engagera sig i frivilligarbete ⁽⁵⁾, vilket är ett viktigt steg framåt.
12. Europeiska rådet har nyligen understrukit behovet av att inrätta partnerskap för rörlighet med länderna i södra

Europa och i Östeuropa ⁽⁶⁾ och med tanke på den framtida utformningen av dessa partnerskap, finns det behov av att ta hänsyn till ökade möjligheter för unga till rörlighet i utbildningssyfte, däribland icke-formellt lärande utomlands, till exempel i form av ungdomsarbete, inklusive ungdomsutbyten och frivilligarbete.

13. Program för ungdomsutbyten är ett bra verktyg, särskilt för ungdomar med färre möjligheter, att skaffa interkulturella erfarenheter och utveckla personliga färdigheter och språkfärdigheter.
14. Utvecklingen av internationellt samarbete mellan ungdomar, ungdomsarbetare och ungdomsledare från Europeiska unionen och länderna i Östeuropa bidrar avsevärt till arbetet med att bygga upp förtroende i regionen och på så vis utforma de framtida förbindelserna i Europa mot bakgrund av potentiella svårigheter.
15. Den europeiska grannskapspolitiken inbegriper Europeiska unionens och dess medlemsstaters verksamhet i förhållande till sexton av EU:s grannländer och initiativ liknande dem som beskrivs i detta dokument skulle kunna övervägas inom ramen för förbindelserna med länderna i södra Medelhavsområdet, med tanke på deras potentiella bidrag till den pågående demokratiseringsprocessen.

KONSTATERAR DET ALLMÄNNA BEHOVET AV ATT

16. Stödja internationellt ungdomssamarbete, dialog och ömsesidig förståelse mellan ungdomar, ungdomsarbetare och ungdomsledare från EU och länderna i Östeuropa som ett viktigt verktyg för att främja en europeisk medborgaranda och demokratiseringsprocesser.
17. Förbättra möjligheterna till rörlighet i utbildningssyfte för ungdomar, ungdomsarbetare och ungdomsledare från östeuropeiska länder som reser till Europeiska unionen och för unga EU-medborgare som reser till ett land i Östeuropa.
18. Uppmana medlemsstater, ungdomsorganisationer och ungdomar att lära av varandra på området för samarbete med tredjeländer, särskilt med länderna i Östeuropa, genom att höja medvetenheten om ungdomspolitik och förbättra kvaliteten på informationen om möjligheter till rörlighet och deltagande.

⁽¹⁾ I detta dokument definieras följande som östeuropeiska länder: Armenien, Azerbajdzjan, Georgien, Moldavien, Ryssland, Ukraina och Vitryssland.

⁽²⁾ Den europeiska grannskapspolitiken omfattar 16 av EU:s närmaste grannar – Algeriet, Armenien, Azerbajdzjan, Egypten, Georgien, Israel, Jordanien, Libanon, Libyen, Marocko, Moldavien, de ockuperade palestinska områdena, Syrien, Tunisien, Ukraina och Vitryssland.

⁽³⁾ Det östliga partnerskapet omfattar följande länder: Armenien, Azerbajdzjan, Georgien, Moldavien, Ukraina och Vitryssland.

⁽⁴⁾ http://ceas.europa.eu/russia/index_en.htm

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 2004/114/EG av den 13 december 2004.

⁽⁶⁾ Europeiska rådets slutsatser av den 23 och 24 juni 2011 (EUCO 23/11).

ÄR DÄRFÖR ÖVERENS OM ATT

19. Stöd till rörlighet i båda riktningar för ungdomar, ungdomsarbetare och ungdomsledare från EU och länderna i Östeuropa och ett mer omfattande deltagande från deras sida i icke-formellt lärande kan medföra många fördelar för
- a) ungdomar, genom att de utvecklar sin kompetens och sina färdigheter, så att de ökar sin anställbarhet, tar till sig nyskapande metoder och ökar sin förståelse för andra kulturer i en alltmer globaliserad mångkulturell värld, samt genom att de ges möjlighet att reflektera över hur de i olika sammanhang kan öka sitt deltagande i det demokratiska livet,
 - b) det civila samhällets organisationer, särskilt ungdomsorganisationer och personer som arbetar med och för ungdomar, genom att de ges möjlighet att på ett effektivt sätt lära av varandra hur ungdomar kan få större inflytande och hur ungdomars deltagande kan ökas, när det gäller att intensifiera olika typer av samarbete mellan ungdomar,
 - c) samhällen i EU som tar emot ungdomar från länder i Östeuropa och lokalsamhällen i länder i Östeuropa som tar emot ungdomar från EU, särskilt när det gäller att utveckla interkulturell kompetens,
 - d) familj och kamratgrupper till ungdomar som efter sådan rörlighet återvänder till sina hemländer igen, i fråga om deras uppfattning om EU och interkulturella lyhörddhet,
 - e) det civila samhället i länderna i Östeuropa, bland annat genom att de får uppleva en demokratisk kultur och får kännedom om såväl praktiska aspekter av det demokratiska livet som hållbar utveckling och främjande av gemensamma värderingar som ömsesidig förståelse, demokrati, solidaritet och respekt för mänskliga rättigheter, samt
 - f) Europa som helhet, genom uppbyggnaden av ett intellektuellt kapital som kommer att vidare forma och påverka det civila samhället.
20. Stöd till ungdomars aktiva deltagande i samhället, möjlighet till resor över landsgränser och kontakter människor emellan kommer att uppmuntra idéutbyten, innovationsspridning och partnerskapsbyggande, och kan på så sätt underlätta långsiktiga förändringar som minskar de socioekonomiska skillnaderna mellan samhällena.
21. Stöd för tillhandahållande av kvalitativa informationsverktyg, utbyte av god praxis mellan EU och länderna i Östeuropa och säkerställande av tillgång till information om tillförlitliga partnerorganisationer skulle bidra till att stärka arbetet i nätverk, fördjupa samarbetet mellan ungdomsorganisationer i EU och länderna i Östeuropa och dessutom
- garantera samarbetsdeltagarnas säkerhet; Salto-resurscentrumen (Support for Advanced Learning and Training Opportunities, stöd till inlärnings- och fortbildningstillfällen på hög nivå) och Eurodesk har varit ett viktigt nätverk för stöd i detta avseende.
22. Vidareutveckling och främjande av frivilligverksamhet, ungdomsarbete och entreprenörskap har potential att inverka positivt på ungdomars anställbarhet och underlätta för dem att bli aktiva samhällsdeltagare.
23. Möjligheterna att genom virtuell rörlighet få tillträde till och utbyta information om ungdomars deltagande och anställbarhet bör vidareutvecklas, eftersom geografiska avstånd i vissa fall kan utgöra ett hinder för samarbete och rörlighet.
24. Ökad rörlighet och samarbete i hög grad beror på intresset för och kunskapen om partnerlandet och, i synnerhet, dess ungdomskultur som helhet och för att öka detta intresse och kunskapsnivån är det av särskild vikt att visa upp och främja kultur för att motivera ungdomar till att samarbeta med varandra.
25. Ungdomar kan uppleva bristande språkkunskaper som ett betydande kommunikationshinder. De europeiska utbildnings- och ungdomsprogrammen är ett av många sätt att förbättra deras språkkunskaper och främjande av studier i främmande språk bör stödjas.
26. Större möjligheter för ungdomar från andra länder än EU-länder, i synnerhet länderna i Östeuropa, att få visum kan uppnås t.ex. genom avtal om förenklade viseringsförfaranden, som är ett av de effektivaste verktygen för att främja rörlighet i allmänhet.
27. Europarådets erfarenhet och expertis i fråga om samarbete med länder i Östeuropa gör det till en viktig partner när det gäller genomförande av verksamhet som inbegriper ungdomar från länderna i Östeuropa och ungdomspartnerskapet mellan Europeiska unionen och Europarådet har varit ett värdefullt verktyg som främjat synergieffekter mellan Europeiska unionen och Europarådet i detta avseende.
28. Befintliga program och instrument till stöd för rörlighet, framför allt inom Europeiska unionen, skulle kunna förstärkas och utvidgas till att även omfatta dessa ungdomar, frivilligarbetare, ungdomsarbetare och andra personer som arbetar med ungdomar från länderna i Östeuropa eller som önskar samarbeta med dessa länder; detta gäller särskilt programmet Aktiv ungdom, handlingsprogrammet för livslångt lärande, ungdomspartnerskapet mellan EU och Europarådet, inklusive European Knowledge Centre of Youth Policy (europeiska kunskapscentrumet för ungdomspolitik), nätverket med Salto-resurscentrum, Eurodesk och Europeiska ungdomsportalen.

29. Europeiskt ungdomsforum och ungdomsorganisationer på alla nivåer i sin verksamhet kan också spela en avgörande roll genom att företräda och tala för unga människors behov och intressen i samband med samarbete mellan ungdomar från EU och deras likar från länderna i Östeuropa.

30. Erfarenheter som görs i samarbete med andra angränsande regioner bör användas för att utforma verktygen för ungdomssamarbete med länderna i Östeuropa,

UPPMANAR DÄRFÖR MEDLEMSSTATERNA OCH EUROPEISKA KOMMISSIONEN ATT INOM SINA RESPEKTIVE BEHÖRIGHETSOMRÅDEN

31. Främja ungdomsutbyten och rörlighetsprogram för ungdomar och ungdomsorganisationer, bl.a. frivilligarbetare, ungdomsarbetare, forskare och de som arbetar med ungdomar i EU och dess grannländer, särskilt från länderna i Östeuropa, genom att de organisationer som är aktiva inom ungdomsområdet delar med sig av god samarbetspraxis till varandra, så att alla ungdomar kan få möjlighet till rörlighet och deltagande i Europa.

32. Minska hinder för rörlighet och deltagande genom att bland annat främja studier i främmande språk, stödja tillhandahållandet av kvalitativ information på området m.m.

33. Rapportera om verksamhetsområdet "Ungdomar i världen" i ungdomsrapporten 2012 och EU:s senare ungdomsrapporter.

34. Undersöka resultaten av studien om ungdomars deltagande i Europas demokratiska liv som kommer att slutföras under 2012, med särskild inriktning på dess eventuella konsekvenser för ungdomar i EU och länderna i Östeuropa, och att dela med sig av forskningsresultaten om ungdomar och deras deltagande i syfte att öka kunskapen om ungdomar.

35. Överväga att fortsätta att i samarbete med Europarådet och andra internationella organisationer organisera utbyte av god praxis inom området för ungdomspolitik mellan länderna i Östeuropa och EU-länderna i syfte att främja ungdomars deltagande och rörlighet.

UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA ATT

36. Delta aktivt i de multilaterala plattformarna inom det östliga partnerskapet, särskilt plattform 4 om kontakter mellan människor, inom vilken utformningen av ungdomsinitiativ skulle kunna stödjas.

37. Stärka sektorsövergripande samverkan mellan olika politikområden och berörda myndigheter i syfte att fortsätta att reflektera över hinder för dubbelriktad rörlighet för unga människor från länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, till exempel genom att finna möjliga sätt att i lämpliga fall göra det lättare att utfärda viseringar till ungdomar från länderna i Östeuropa.

38. Dra fördel av samarbetet med inrättningar för ungdomsinformation som Eurodesk och Europeiska samarbetsorganisationen för ungdomsinformation och rådgivning (Eryica) och utnyttja Europeiska kunskapscentret för ungdomspolitik för att främja möjligheter till deltagande och rörlighet.

UPPMANAR KOMMISSIONEN ATT

39. Bibehålla och utveckla den östliga dimensionen i framtida EU-program för ungdomar, utan att det påverkar förhandlingarna om den fleråriga budgetramen.

40. Fortsätta att verka för ungdomssamarbete mellan EU och länderna i det östliga partnerskapet inom ramen för det östliga partnerskapets ungdomsprogram.

41. Anpassa den europeiska ungdomsportalen så att den blir användbar och lättillgänglig för alla unga människor från hela Europa, även länderna i Östeuropa.

42. Överväga att, inom ramen för sin behörighet, utveckla det europeiska initiativet Ungdom på väg så att det innefattar ungdomar från hela Europa, inbegripet länderna i Östeuropa.

BILAGA

Politisk bakgrund

- Rådets direktiv 2004/114/EG av den 13 december 2004 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för studier, elevutbyte, oavlönad yrkesutbildning eller volontärarbete.
 - Rådets beslut nr 2010/37/EG av den 27 november 2009 om Europeiska året för frivilligarbete för främjande av aktivt medborgarskap (2011) (2010/37/EG).
 - Europaparlamentets och rådets beslut nr 1719/2006/EG av den 15 november 2006 om inrättande av programmet Aktiv ungdom för perioden 2007–2013.
 - Europeiska rådets slutsatser av den 23 och 24 juni 2011 (EUCO 23/11).
 - Rådets resolution av den 27 november 2009 om förnyade ramar för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet (2010–2018) (EUT C 311, 19.12.2009, s. 1).
 - Rådets rekommendation av den 18 november 2008 om unga volontärers rörlighet i Europeiska unionen (14825/08).
 - Rådets slutsatser av den 19 november 2010 om initiativet Ungdom på väg – en integrerad strategi som svar på de utmaningar som ungdomar står inför (EUT C 326, 3.12.2010, s. 9).
 - Rådets rekommendation av den 28 juni 2011 – Unga på väg – att främja ungdomars rörlighet i utbildningssyfte (EUT C 199, 7.7.2011, s. 1).
 - Rådets resolution av den 19 maj 2011 om främjande av nya och ändamålsenliga former för ungdomars deltagande i Europas demokratiska liv (EUT C 169, 9.6.2011, s. 1).
 - Kommissionens meddelande *Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (KOM(2010) 2020).
 - Gemensamt meddelande från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och Europeiska kommissionen *Ny respons på ett grannskap i förändring* som innehåller en översyn över den europeiska grannskapspolitiken (KOM(2011) 303).
 - Kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet av den 3 december 2008 *Östligt partnerskap* (KOM(2008) 823).
 - Gemensamt meddelande till Europeiska rådet, Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén *Ett partnerskap för demokrati och delat välstånd med södra Medelhavsområdet* (KOM(2011) 200).
-

Rådets slutsatser om skyddet av barn i den digitala världen

(2011/C 372/04)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

ERINRAR OM den politiska bakgrunden till denna fråga, som återges i bilagan till dessa slutsatser,

VÄLKOMNAR MED INTRESSE

— rapporten från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om tillämpningen av rådets rekommendation av den 24 september 1998 i fråga om skyddet av minderåriga och människans värdighet ⁽¹⁾ och av Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 20 december 2006 om skyddet av minderåriga och människans värdighet och om rätten till genmåle med avseende på konkurrenskraften hos den europeiska industrin för audiovisuella tjänster och nätverksbaserade informationstjänster ⁽²⁾ – ATT SKYDDA BARN I DEN DIGITALA VÄRLDEN ⁽³⁾ –, och i synnerhet det faktum att rapporten tar itu med aktuella utmaningar för skyddet av minderåriga i nätverksbaserade och digitala medier,

NOTERAR

— förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa ⁽⁴⁾,

FRAMHÅLLER ATT

1. en säker mediemiljö för minderåriga är nödvändig och bör baseras på principerna om människans värdighet, säkerhet och respekt för privatlivet, om de ska kunna dra full nytta av audiovisuella medier och internet,
2. mediekompetens och ökad medvetenhet är viktiga verktyg som avsevärt kan förbättra barns, föräldrars och lärares digitala färdigheter, så att de kan utveckla en kritisk inställning till audiovisuellt innehåll och onlineinnehåll; med tanke på de snabba förändringarna i den digitala miljön är det emellertid viktigt att öka insatserna i detta sammanhang,
3. åtgärder mot olagligt onlineinnehåll, såsom barnpornografi, inbegriper andra metoder än åtgärder för att förhindra att minderåriga kommer i kontakt med skadligt onlineinnehåll,

4. det är viktigt att medlemsstaterna, kommissionen, den audiovisuella industrin och tjänsteleverantörerna är medvetna både om de nya utmaningarna mot skyddet av och egenmakten hos minderåriga i samband med den utveckling som sker inom audiovisuella tjänster och nätbaserade informationstjänster och om de befintliga instrumenten för att hantera dessa utmaningar,

5. oron över att den uppnådda skyddsnivån och mediekompetensen i allmänhet inte är tillräcklig och att vissa av dessa åtgärder saknar kontinuitet kvarstår, trots att medlemsstaterna aktivt har främjat olika åtgärder för att skydda minderåriga bättre och ge dem egenmakt,

KONSTATERAR ATT

1. medieindustrin spelar en avgörande roll för att öka medvetenheten och skydda och ge egenmakt åt minderåriga i den digitala världen, samtidigt som mediernas oberoende måste respekteras,
2. medlemsstaterna har olika strategier för att skydda minderåriga och främja utvecklingen av god praxis och normer inom medieindustrin, där självreglering och samreglering är två av flera tänkbara lösningar,
3. användning av tekniska system (såsom filtrering, ålderskontroll, föräldrakontroll) kan, utan att vara någon lösning i sig, så länge de tillämpas effektivt vara ett lämpligt sätt att ge minderåriga tillgång till innehåll som är lämpligt för deras ålder,
4. ökad medvetenhet och mediekompetens har visat sig vara viktiga verktyg för att förbättra barns förmåga att hantera potentiella risker som de möter i den digitala världen,
5. programmet för ett säkrare internet och projekt som finansieras via detta, såsom EU Kids Online ⁽⁵⁾ och Insafe ⁽⁶⁾, har visat sig vara värdefulla för ökad medvetenhet och forskning,
6. sociala nätverkssajter blir alltmer populära bland minderåriga och ger stora möjligheter för privatliv och utbildning, men de medför också potentiella risker,

⁽¹⁾ EGT L 270, 7.10.1998, s. 48.

⁽²⁾ EUT L 378, 27.12.2006, s. 72.

⁽³⁾ 14268/11 + ADD 1 – KOM(2011) 556 slutlig, SEK(2011) 1043 slutlig.

⁽⁴⁾ KOM(2011) 665.

⁽⁵⁾ www.eukidsonline.net

⁽⁶⁾ Europeiskt nätverk av informationscentrum (www.saferinternet.org).

7. åtgärder för att förbjuda och åtgärda olagligt innehåll har vidtagits, särskilt genom frivilliga åtaganden från tjänste- och innehållsleverantörerna, och de har visat sig vara ett av de framgångsrika sätten att förbättra säkerheten för minderåriga i den digitala världen,
8. rapporteringspunkter för olagligt innehåll (hjälpnummer⁽¹⁾) kan vara till hjälp för att upptäcka och motarbeta olagligt innehåll och kan göra det möjligt för användare att anmäla sådant innehåll på internet,
9. direktivet om audiovisuella medietjänster innehåller bestämmelser om skydd av minderåriga för både linjära och icke-linjära audiovisuella medietjänster,

UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA ATT MED VEDERBÖRLIG HÄNSYN TILL YTTRANDEFRIHETEN

1. fortsätta arbetet med skyddet av minderåriga genom att främja en utbredd användning av medvetandehöjande kampanjer riktade till barn, föräldrar, lärare och andra som arbetar med barn och genom att främja konsekvens i undervisningen om onlinesäkerhet och mediekompetens i skolor och i förskoleverksamhet och barnomsorg,
2. uppmana leverantörer av innehåll i nätbaserade medier, internetleverantörer, sociala nätverkssajter och nätbaserade diskussionsforum att till fullo beakta skyddet av minderåriga när de utformar tjänster och att utveckla och följa relevanta uppförandekoder,
3. uppmuntra utveckling och märkning av samt tillgång till lämpligt kvalitetsinnehåll för minderåriga,
4. uppmuntra användning av lämpliga tekniska verktyg för skydd av minderåriga (t.ex. särskilda sökmotorer, föräldrakontroll) och se till att dessa verktyg är allmänt tillgängliga och användarvänliga,
5. övervaka de befintliga åtgärderna för att bekämpa olagligt och skadligt innehåll i syfte att garantera deras effektivitet,
6. säkerställa att självreglerande klassificeringssystem (såsom Pegi och Pegi Online) oftare och mer allmänt tillämpas på online- och offlinevideospel och att de olika åldersklassificeringarna iaktas bättre vid detaljhandelsförsäljning i syfte att förhindra att online- och offlinevideospel säljs till "underåriga" personer,
7. stärka samarbetet i fråga om olagligt och skadligt internetinnehåll som härstammar från andra medlemsstater och från länder utanför EU, till exempel genom avtal med tredjeländer när det gäller olagligt innehåll och genom utbyte av bästa praxis när det gäller skadligt innehåll,

8. införa ytterligare hjälpnummer för rapportering av olagligt onlineinnehåll senast 2013⁽²⁾, förbättra deras effektivitet, exempelvis genom att stödja utbyte av bästa praxis i fråga om samarbete med de brottsbekämpande myndigheterna, öka kunskapen om hjälpnumren och göra dem mer lättillgängliga för internetanvändare och övervaka dem noggrant,

UPPMANAR DE BERÖRDA PARTERNA ATT

1. ytterligare engagera användare och om lämpligt offentliga myndigheter i arbetet med att utarbeta eller revidera den audiovisuella industrins och internetleverantörernas självregleringsåtgärder (uppförandekoder) och med att övervaka sådana åtgärder,
2. åta sig att följa riktlinjer som principerna för säkrare sociala nätverk i EU, tillämpa dem konsekvent och övervaka deras tillämpning samt säkerställa en mer omfattande användning av "förvalda inställningar för skydd av den personliga integriteten" för barn som går med i sociala nätverkssajter, så att minderårigas säkerhet värnas,
3. vidareutveckla och tillämpa självregleringssystem som fullt ut beaktar skyddet av minderåriga vid utformningen av tjänster och i verktyg som görs tillgängliga för användarna samt att utveckla, följa och genomföra uppförandekoder för skydd av minderåriga,
4. utarbeta en alleuropeisk uppförandekod för försäljning av videospel till minderåriga, med full respekt för nationella bestämmelser på detta område,

UPPMANAR KOMMISSIONEN ATT

1. bygga på tillgänglig finansiering och pågående åtgärder inom detta område, framför allt inom ramen för programmet för ett säkrare internet, för att skapa lämpliga infrastrukturer och tjänster på europeisk nivå för delning av resurser och verktyg som skyddar minderåriga och ger barn, föräldrar, lärare och andra vårdare möjlighet att använda internet och ny teknik på ett säkert och ansvarsfullt sätt,
2. överväga att inleda en dialog med berörda parter i samarbete med medlemsstaterna om uppföljningen av kommissionens rapport om tillämpningen av rekommendationerna från 1998 och 2006 på området i fråga,
3. utnyttja resultaten i kommissionens rapport om tillämpningen av rekommendationerna om skydd av minderåriga från 1998 och 2006 i samband med kommande initiativ för skydd av minderåriga, i synnerhet på området nätbaserade medier,

⁽¹⁾ Såsom Inhope (det europeiska nätverket av telejourer).

⁽²⁾ Åtgärd 40 i den digitala agendan för Europa.

UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA OCH KOMMISSIONEN ATT INOM RAMEN FÖR SINA RESPEKTIVE BEFOGENHETER

1. stödja de brottsbekämpande myndigheterna i arbetet för att förbättra förfarandena för identifiering, anmälan och avlägsnande av webbsidor som innehåller eller sprider barnpornografi, genom att vid behov tillhandahålla lämpliga finansiella och mänskliga resurser och genom utbildning av personal ⁽¹⁾,
2. eftersträva en bättre förståelse för de positiva och negativa effekterna för barn av användning av nätbaserade och digitala medier, inbegripet videospel, genom undersökningar och forskning,
3. främja en ökad medvetenhet och undervisning om onlinesäkerhet i skolor och i förskoleverksamhet och barnomsorg,
4. främja mediekompetens och nyckelkompetensen för livslångt lärande "digital kompetens" ⁽²⁾ både i och utanför skolor,
5. uppdatera arbetet och stärka genomförandet av riktlinjerna för kvalitetsinnehåll online för barn inom ramen för offentlig-privata partnerskap och genom främjande av åtgärder för mediekompetens,
6. uppmuntra till större samstämmighet i Europa vad gäller de ålders- och innehållsklassificeringssystem som medlemsstaterna använder, samtidigt som kulturellt grundade skillnader mellan medlemsstaterna tillåts.

⁽¹⁾ Se förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi samt om ersättande av rådets rambeslut 2004/68/RIF (PE-CONS 51/11).

⁽²⁾ Se Europaparlamentets och rådets rekommendation 2006/962/EG av den 18 december 2006 om nyckelkompetenser för livslångt lärande.

BILAGA

Politiskt sammanhang

Vid antagandet av dessa slutsatser erinrar rådet särskilt om följande:

- Kommissionens meddelande av den 19 maj 2010 *En digital agenda för Europa* ⁽¹⁾, där det understryks att "stärka säkerheten i det digitala samhället är ett gemensamt ansvar för både privatpersoner och privata och offentliga organ, både i hemmet och på global nivå" och rådets slutsatser av den 31 maj 2010 om den digitala agendan för Europa ⁽²⁾.
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) ⁽³⁾.
- Kommissionens meddelande av den 22 april 2008 om skydd av konsumenter, särskilt minderåriga, i samband med användning av videospel ⁽⁴⁾.
- Europaparlamentets och rådets beslut nr 1351/2008/EG av den 16 december 2008 om inrättande av ett flerårigt gemenskapsprogram för att skydda barn som använder internet och annan kommunikationsteknik ⁽⁵⁾.
- Rådets slutsatser av den 27 november 2009 om mediekompetens i den digitala miljön ⁽⁶⁾, där rådet svarade på kommissionens rekommendation av den 20 augusti 2009 om mediekunskap i den digitala miljön för en mer konkurrenskraftig audiovisuell industri och innehållsindustri och för ett kunskapssamhälle för alla ⁽⁷⁾.
- Rådets slutsatser av den 22 maj 2008 om en europeisk strategi för mediekompetens i den digitala miljön ⁽⁸⁾.
- Kommissionens meddelande av 20 december 2007 – *En europeisk strategi för mediekompetens i den digitala miljön* ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ 9981/1/10 – KOM(2010) 245 slutlig/2.

⁽²⁾ Dok. 10130/10.

⁽³⁾ EUT L 95, 15.4.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ 8805/08 – KOM(2008) 207 slutlig.

⁽⁵⁾ EUT L 348, 24.12.2008, s. 118.

⁽⁶⁾ EUT C 301, 11.12.2009, s. 12.

⁽⁷⁾ EUT L 227, 29.8.2009, s. 9.

⁽⁸⁾ EUT C 140, 6.6.2008, s. 8.

⁽⁹⁾ KOM(2007) 833 slutlig.

Rådets slutsatser om kulturell och kreativ kompetens och dess betydelse för uppbyggnaden av Europas intellektuella kapital

(2011/C 372/05)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

SOM ERINRAR OM

- Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 december 2006 om nyckelkompetenser för livslångt lärande ⁽¹⁾,
- rådets slutsatser av den 22 maj 2008 om interkulturell kompetens ⁽²⁾,
- rådets slutsatser av den 27 november 2009 om främjande av en kreativ generation: att utveckla barns och ungdomars kreativitet och innovativa förmåga genom kulturella uttrycksformer och tillgång till kultur ⁽³⁾,
- rådets beslut av den 21 oktober 2010 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽⁴⁾, särskilt den åttonde riktlinjen,
- rådets slutsatser om Flaggskeppsinitiativ i Europa 2020-strategin – *Innovationsunionen*: Att påskynda Europas omvandling genom innovation i en snabbt föränderlig värld (2010) ⁽⁵⁾,
- rådets rekommendation av den 28 juni 2011 om politiska strategier för att minska andelen elever som lämnar skolan i förtid ⁽⁶⁾,
- rådets slutsatser om kulturens bidrag till genomförandet av Europa 2020-strategin (2011) ⁽⁷⁾,
- andra politiska hänvisningar enligt bilaga I till dessa slutsatser liksom bästa praxis och evidens presenterade vid konferensen "Kompetens inom kulturen" (Warszawa den 18–20 juli 2011) ⁽⁸⁾,

ANSER ATT

kulturell och kreativ kompetens inbegriper nyckelkompetenserna kulturell medvetenhet och kulturella uttrycksformer ⁽⁹⁾ samt interkulturell kompetens ⁽¹⁰⁾,

FRAMHÅLLER ATT

- kulturell och kreativ kompetens omfattar förmågan att tillägna sig, utnyttja och skapa förändringar i kulturen och därför är av vital betydelse för att olika kulturer i Europa ska blomstra och för att deras rikedom ska bevaras och skyddas,
- nyckelkompetensen kulturell medvetenhet och kulturella uttrycksformer innehåller en viktig dimension som rör livslångt lärande och att den som en viktig övergripande kompetens är avgörande för förvärvandet av andra nyckelkompetenser för livslångt lärande,
- kulturell och kreativ kompetens stöds genom flera olika program och initiativ i medlemsstaterna, och att dessa bidrar till att uppnå målen inom många olika politikområden,
- det för att förstärka det sektorsövergripande samarbetet dock är nödvändigt att skapa mer gynnsamma ramvillkor för att utveckla allt bättre fungerande kreativa partnerskap ⁽¹¹⁾,

ÄR ENIGT OM ATT kulturell och kreativ kompetens utgör en grund för kreativitet och innovation, som i sin tur bidrar till smart och hållbar tillväxt för alla, eftersom sådan kompetens kan bidra till

- uppbyggnaden av intellektuellt kapital ⁽¹²⁾, som alltmer erkänns som en ny källa till tillväxt och konkurrenskraft i Europa,

⁽⁹⁾ "En god uppfattning om betydelsen av kreativa uttryck när det gäller idéer, erfarenheter och känslor i olika medier, inbegripet musik, scenkonsterna, litteratur och de visuella konsterna." I rekommendation 2006/962/EG om nyckelkompetenser för livslångt lärande preciseras närmare de grundläggande kunskaperna, färdigheterna och attityderna för denna kompetens.

⁽¹⁰⁾ "De kunskaper, färdigheter och attityder som är av särskild betydelse för interkulturell kompetens är knutna till följande nyckelkompetenser: kommunikation på främmande språk, social och medborgerlig kompetens samt kulturell medvetenhet och kulturella uttrycksformer." (Rådets slutsatser av den 22 maj 2008 om interkulturell kompetens)

⁽¹¹⁾ "Kreativa partnerskap mellan kultur och sektorer som undervisning och utbildning, näringslivet, forskning eller den offentliga sektorn, möjliggör överföring av kreativ kompetens från kultursektorn till andra sektorer." (Källa: Slutsatser om handlingsplanen för kultur 2011–2014.)

⁽¹²⁾ Intellektuellt kapital kan definieras som summan av immateriella tillgångar i form av människor, företag, samhällen, regioner och institutioner som, om de används på rätt sätt, kan vara en källa till ett lands nuvarande och framtida välfärd. Intellektuellt kapital består av socialkapital samt av human-, relations- och strukturkapital.

⁽¹⁾ EUT L 394, 30.12.2006, s. 10.

⁽²⁾ EUT C 141, 7.6.2008, s. 14.

⁽³⁾ EUT C 301, 11.12.2009, s. 9.

⁽⁴⁾ EUT L 308, 24.11.2010, s. 46.

⁽⁵⁾ Dok. 17165/10.

⁽⁶⁾ EUT C 191, 1.7.2011, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT C 175, 15.6.2011, s. 1.

⁽⁸⁾ <http://competencesinculture.pl/en/>

- all slags innovation, främst icke-teknisk och social innovation⁽¹⁾, genom den inverkan de har på produktion och efterfrågan samt på utformning och tillverkning av innovativa produkter och tjänster och marknadsframgången för dessa,
- utvecklingen av den kulturella och den kreativa sektorn – och optimeringen av dess spridningseffekter – eftersom den inkorporeras i kompetensen hos artister och konstnärer samt hos publik och avnämare,
- utbildning och förberedelse inför arbete, inbegripet arbeten med krav på höga kvalifikationer och sociala färdigheter, till anställbarhet under alla relevanta faser i livet, samt till att företag ska kunna fungera och utvecklas ändamålsenligt,
- bättre övergripande utbildningsresultat som minskar andelen elever som slutar skolan i förtid samt förbättrar utsikterna till social integration, eftersom sådan kompetens har en viktig motiverande och socialiserande inverkan och gör det möjligt för elever att upptäcka och utveckla sina talanger,
- uppnå målen för förskoleverksamhet och barnomsorg,
- förstärka den sociala sammanhållningen samt social delaktighet när det gäller olika målgrupper,
- utveckla förhållningssätt som har en positiv inverkan på samhällslivet och yrkeslivet, ökar livskvaliteten, förbättrar utsikterna till social delaktighet och främjar hållbara livsstilar,
- vidta åtgärder på den mest lämpade nivån så att kreativa partnerskap som syftar till att utveckla kulturell och kreativ kompetens kan växa fram,
- åtgärda problem som rör social och ekonomisk utveckling genom att bättre utnyttja de metoder som används i långsiktiga program som inrättats av kultur- och utbildningsinrättningar samt icke-statliga organisationer, bland annat inom experimentella undervisningsramar som syftar till att stärka skolornas attraktionskraft och höja elevernas motivation,

UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA ATT

- öka medvetenheten om relevanta åtgärder och erkännandet för dessa samt att sprida bästa praxis bland beslutsfattare, kultur- och utbildningsinrättningar, företag och icke-statliga organisationer på nationell, regional och lokal nivå om den betydelse som utvecklingen av kulturell och kreativ kompetens – särskilt nyckelkompetensen kulturell medvetenhet och kulturella uttrycksformer – kan ha, i synnerhet när det gäller att
- uppnå annan nyckelkompetens för livslångt lärande,
- minska andelen elever som slutar skolan i förtid,
- främja anställbarhet och produktivitet inom ramen för livslångt lärande,
- infria målen inom den strategiska ramen för europeiskt utbildningssamarbete (*Utbildning 2020*), särskilt strategiskt mål nr 4⁽²⁾,
- främja kreativitet och innovation, särskilt icke-teknisk innovation,
- utforma effektiva ungdomsstrategier,

UPPMANAR KOMMISSIONEN ATT

- vid genomförande av sina nuvarande och framtida åtgärder och program, utan att det påverkar diskussionerna om den framtida fleråriga budgetramen,
- stödja kreativa partnerskap utformade för att främja kulturell och kreativ kompetens,
- beakta de specifika behoven och vikten av stöd till kulturinriktade och kreativa småföretag och mikroföretag, särskilt de som är nyetablerade och de som leds av unga företagare,
- öka stödet till rörlighet och utbildning över gränserna (och till utbildning av handledare) när det gäller att utveckla samarbete mellan kultursektorn och utbildningen för konstnärer, lärare, ungdomsarbetare, ungdomsledare och volontärer,
- fortlöpande informera om forskning och studier på kulturområdet med relevans för det europeiska samarbete som bedrivs inom EU:s forsknings- och innovationsprogram,
- vid genomförandet av flaggskeppsinitiativet *Innovationsunionen*, inbegripet det europeiska forumet för framtidsinriktad verksamhet, beakta kulturell och kreativ kompetens som en faktor i de aktuella sociala utmaningarna, uppbyggnaden av Europas intellektuella kapital och social innovation,

⁽¹⁾ "Social innovation handlar om att utnyttja de expertkunskaper som välgörenhetsorganisationer, föreningar och entreprenörer på det sociala området har för att finna nya metoder för att uppfylla de sociala behov som marknaden eller den offentliga sektorn inte uppfyller i tillräcklig omfattning för att uppnå de beteendeförändringar som krävs för att lösa de stora samhällsproblemen." (Källa: Kommissionens meddelande om flaggskeppsinitiativet *Innovationsunionen*)

⁽²⁾ Strategiskt mål nr 4: Att öka kreativiteten och innovationsförmågan, inklusive företagandet, på alla utbildningsnivåer.

— samarbeta med medlemsstaterna för att undersöka hur de nuvarande utbildningsindikatorerna kan förbättras och därvid ägna särskild uppmärksamhet åt kreativitet, innovation och företagande ⁽¹⁾,

för att förstärka utvecklingen av kulturell och kreativ kompetens och de positiva effekter som sådan kompetens har,

UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA OCH KOMMISSIONEN ATT INOM SINA RESPEKTIVE BEHÖRIGHETSOMRÅDEN och utan att det påverkar diskussionerna om den framtida fleråriga budgetramen,

— öka inkluderingen och erkännandet av potentialen i kulturell medvetenhet och kulturella uttrycksformer, inom livslångt lärande, ungdomspolitik och ungdomsprogram inbegripet arbete för ett bättre erkännande av sådan kompetens som förvärfvas genom icke-formellt och informellt lärande,

— i högre grad prioritera interkulturellt lärande och kreativa partnerskap i sitt samarbete med tredjeländer, i synnerhet inom program för ungdomar,

— till fullo utnyttja befintliga informationsnät för att bättre informera om framgångsrika verksamheter som utvecklar kulturell och kreativ kompetens bland ungdomar,

— välkomna bidraget från kulturell och kreativ kompetens som en grund för hållbara arbetstillfällen och social innovation i syfte att fullt ut utnyttja de möjligheter som erbjuds genom flaggskeppsinitiativet *Innovationsunionen* samt genom Europeiska socialfonden,

— när så är lämpligt ytterligare stärka kulturell infrastruktur ⁽²⁾ genom att investera i denna, bland annat genom Europeiska regionala utvecklingsfonden,

— bedriva mer forskning för att undersöka den potential och faktiska inverkan som kulturell och kreativ kompetens har för de politiska frågor som tas upp i första punktsatsen under uppmaningen "uppmantar medlemsstaterna att",

— se till att arbetsgrupper för kultur och utbildning och andra expertgrupper, bl.a. grupper inom den öppna samordningsmetoden, vidtar de åtgärder som anges i bilaga II till dessa slutsatser,

— bidra till den öppna samordningsmetodens lägesrapportering inom ramen för EU:s ungdomsrapport 2012 som innehåller en bedömning av EU-ungdomsstrategins första treåriga arbetscykel och de därpå följande rapporterna på verksamhetsområdet för kreativitet och kultur,

— utbyta information om den faktiska inverkan som dessa rådsslutsatser har, bland annat inom ramen för slutrapporten om resultaten av rådets arbetsplan för kultur 2011–2014.

⁽¹⁾ Se sidan 6, punkt 4, i rådets slutsatser av den 12 maj 2009 om en strategisk ram för europeiskt utbildningssamarbete.

⁽²⁾ Kulturell infrastruktur utgör genom sin fysiska och digitala dimension en materiell grund för deltagande och verksamhet inom kulturlivet. Som exempel kan nämnas gallerier, museer, teatrar, kulturcentrum, bibliotek, lokaler avsedda för flera olika ändamål, samt deras virtuella motsvarigheter i den digitala miljön.

BILAGA I

Ytterligare uppgifter om den politiska bakgrunden

- Rådets slutsatser av den 12 maj 2009 om en strategisk ram för europeiskt utbildningssamarbete (Utbildning 2020) ⁽¹⁾.
- Rådets rekommendation av den 13 juli 2010 om allmänna riktlinjer för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik ⁽²⁾, särskilt riktlinje 4.
- Slutsatser av rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om handlingsplanen för kultur 2011–2014 ⁽³⁾.
- Rådets slutsatser av den 19 november 2010 om ungdomars tillgång till kultur ⁽⁴⁾.
- Rådets resolution av den 21 november 2008 om en europeisk strategi för flerspråkighet ⁽⁵⁾.
- Rådets slutsatser av den 12 maj 2009 om kultur som katalysator för kreativitet och innovation ⁽⁶⁾.
- Rådets resolution av den 27 november 2009 om förnyade ramar för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet (2010–2018) ⁽⁷⁾.
- Slutrapport från arbetsgruppen för synergier mellan kultur och utbildning, särskilt konstnärlig utbildning och kultur ⁽⁸⁾.
- Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om flaggskeppsinitiativ i Europa 2020-strategin – *Innovationsunionen* ⁽⁹⁾.
- Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – *En agenda för ny kompetens och arbetstillfällen: EU:s bidrag till full sysselsättning* ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ EUT C 119, 28.5.2009, s. 2.

⁽²⁾ EUT L 191, 23.7.2010, s. 28.

⁽³⁾ EUT C 325, 2.12.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 326, 3.12.2010, s. 2.

⁽⁵⁾ EUT C 320, 16.12.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ Dok. 8749/1/09 REV 1.

⁽⁷⁾ EUT C 311, 19.12.2009, s. 1.

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/culture/key-documents/doc/MOCedu_final_report_en.pdf

⁽⁹⁾ Dok. 14035/10.

⁽¹⁰⁾ Dok. 17066/1/10 REV 1.

BILAGA II

Särskilda åtgärder rörande expertgrupperna, även grupper inom den öppna samordningsmetoden

- Den framtida arbetsgruppen inom den öppna samordningsmetoden för främjande av kreativa partnerskap ⁽¹⁾ ska beakta kreativa partnerskap som syftar till att främja kulturell medvetenhet och kulturella uttrycksformer och deras bidrag till framgång för strategin *Utbildning 2020*.
- Den framtida arbetsgruppen inom den öppna samordningsmetoden för utveckling av nyckelkompetens – kulturell medvetenhet och kulturella uttrycksformer ⁽²⁾ – ska överväga dessa slutsatser i samband med förvärvandet av andra nyckelkompetenser för livslångt lärande och minskning av andelen elever som slutar skolan i förtid.
- Båda de ovannämnda arbetsgrupperna ska delge relevanta arbetsgrupper inom andra sektorer – bl.a. dem som behandlar erkännandet av informellt lärande, lära att lära och kreativ kompetens, medborgerlig kompetens och aktivt medborgarskap, mediekunskap, användning av IKT i utbildningen, entreprenörskapsutbildning samt minskning av andelen elever som slutar skolan i förtid – resultatet av sitt arbete och, så långt möjligt, samarbeta med dessa grupper genom delgivning av mötesrapporter och möten mellan arbetsgruppsordförandena.
- Samtliga arbetsgrupper ska vara aktiva kanaler för spridande av resultaten av tillämpningen av bästa praxis och av relevant forskning på medlemsstatsnivå och EU-nivå.

⁽¹⁾ Rådets arbetsplan för kultur 2011–2014, prioritering C.

⁽²⁾ Rådets arbetsplan för kultur 2011–2014, prioritering A.

Rådets slutsatser om främjande av aktivt medborgarskap genom frivilligarbete inom idrotten

(2011/C 372/06)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

SOM ERINRAR OM

— uttalandet av rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, av den 5 maj 2003 om idrottens sociala värde för ungdomar ⁽¹⁾,

— rådets beslut av den 27 november 2009 om Europeiska året för frivilligarbete för främjande av aktivt medborgarskap ⁽²⁾ som betonar målen om

— att verka för en miljö som gynnar och underlättar frivilligarbete i EU,

— att stärka frivilligorganisationerna och höja kvaliteten på frivilligarbete,

— att belöna och erkänna frivilligarbete,

— att öka medvetenheten om frivilligarbetets värde och vikt,

— rådets slutsatser av den 18 november 2010 om idrottens roll som upphov till och pådrivande faktor för aktiv social integration ⁽³⁾,

— meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén *Utveckling av idrottens europeiska dimension* ⁽⁴⁾ samt undersökningen från 2010 om frivilligarbete i Europa, vilka visar på en mycket hög grad av mångfald när det gäller frivillighetsarbete inom idrott i EU och fokuserar på de rättsliga bestämmelserna samt finansieringskällorna på området, och också uppmärksammar behovet av utbildning av frivilligarbetare,

— meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén *EU-politik och frivilligarbete: Erkännande och främjande av gränsöverskridande frivilliginsatser i EU* ⁽⁵⁾,

— resolutionen av den 20 maj 2011 från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om en EU-arbetsplan för idrott för 2011–2014 ⁽⁶⁾,

— rådets slutsatser av den 3 oktober 2011 om frivilligarbetets roll inom socialpolitiken ⁽⁷⁾,

— expertkonferensen "Från frivilligarbete till ledarskap inom idrotten" som hölls i Warszawa, Polen, den 13–14 september 2011, där man ägnade särskild uppmärksamhet åt frågorna om

— arvet och erfarenheterna från stora idrottsevenemang och hur man efteråt kan dra nytta av dem i det dagliga frivilligarbetet inom idrott,

— möjligheterna att använda redan befintliga reserver av frivilligarbetare i rekryteringsprocessen inför kommande sportevenemang,

— behovet av att stödja erkännande och godkännande av frivilligarbete inom idrott,

— behovet av att uppmuntra ömsesidigt lärande och utbyte av bästa praxis,

SOM ERKÄNNER ATT

1. termen frivilligarbete, med hänsyn till den särskilda situationen i varje enskild medlemsstat och alla former av frivilligarbete, avser alla slag av frivilligarbete, formellt, icke-formellt eller informellt, som utförs av en person av fri vilja, fritt val och fri motivation och för vilken betalningen saknar betydelse; att frivilligarbete är till gagn för den enskilde frivilligarbetaren, gemenskapen och samhället i dess helhet och också gör det möjligt för enskilda personer och föreningar att mellan generationerna hantera mänskliga, sociala, eller miljömässiga behov och problem, och ofta utförs till stöd för ett initiativ från en ideell organisation eller gemenskap ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUT C 134, 7.6.2003, s. 5.

⁽²⁾ EUT L 17, 22.1.2010, s. 43.

⁽³⁾ EUT C 326, 3.12.2010, s. 5.

⁽⁴⁾ KOM(2011) 12 slutlig.

⁽⁵⁾ KOM(2011) 568 slutlig.

⁽⁶⁾ EUT C 162, 1.6.2011, s. 1.

⁽⁷⁾ Dok. 14061/1/11 REV 1.

⁽⁸⁾ Se fotnot 2.

2. frivilligarbete tydligt måste skiljas från avlönad anställning och på inga villkor bör ersätta en sådan⁽¹⁾; frivilligarbete inte bör cementera ojämlikheter mellan könen inom avlönat och oavlönat arbete och inte får bidra till att anställda går ner i arbetstid eller försvinner från arbetsmarknaden,
3. frivilligarbete inte kan ersätta statens övergripande ansvar för att säkerställa och tillhandahålla ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter,
4. frivilligarbete måste vara underkastat befintlig lagstiftning och till fullo respektera de universella och grundläggande fri- och rättigheterna, för att rättsstatsprincipen och full respekt för den enskilda individens integritet ska kunna garanteras,

SOM BEAKTAR ATT

1. idrott är den största folkrörelsen i EU och att ideella aktiviteter och strukturer baserade på frivilligarbete utgör en förutsättning för idrottsverksamheten i de flesta av medlemsstaterna,
2. frivilligarbete inom idrotten är en av de attraktivaste och populäraste formerna av samhällsinsatser i Europa och en del av idrottens sociala arv; anordnandet av idrottsevenemang, inbegripet sådana som anordnas av professionella och kommersiella idrottsinstitutioner, liksom den dagliga verksamheten inom idrott i många medlemsstater är beroende av frivilligarbetare och frivilligarbete,
3. frivilligarbete inom idrotten bidrar till ett aktivt medborgarskap och integrering av medborgare med olika bakgrund genom att skapa bättre förståelse och respekt via det universella idrottsspråket samt främjar Europeiska unionens grundläggande värderingar och principer, dvs. solidaritet, hållbar utveckling, mänsklig värdighet, jämlikhet och subsidiaritet, och därigenom också den europeiska identiteten,
4. deltagande i frivilligarbete inom idrotten ger medborgarna ny kompetens, vilket förbättrar bland annat deras anställbarhet och förstärker deras känsla av samhörighet med samhället, och kan fungera som en katalysator för social förändring,
5. frivilligarbete inom idrotten kan bidra till tillväxt och förstärkning av det sociala kapitalet genom att ett socialt nätverk byggs upp som bygger på tillit och samarbete,

⁽¹⁾ Resolution från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, av den 16 maj 2007 om genomförande av de gemensamma målen för volontärarbete för ungdomar, (EUT C 241, 20.9.2008, s. 1).

6. frivilligarbete inom idrotten främjar positiva sociala attityder som grundar sig på de värderingar som idrotten framkallar, till exempel

— rent spel,

— lagarbete,

— uthållighet,

— ansvar,

— ledarskap,

— tolerans,

— respekt för andra samt

— förmågan att övervinna hinder,

7. idrottssektorn tillsammans med frivilligarbete inom denna utgör ett mätbart och betydande ekonomiskt och socialt värde i de nationella ekonomierna med potential att stimulera tillväxt och sysselsättning inom hela Europeiska unionen,
8. främjandet av frivilligarbete inom idrotten fullföljer målen för Europaåret för frivilligarbete 2011, fortsätter att uppfylla målen för Europaåret för bekämpning av fattigdom och social utestängning 2010 och bidrar till målen för Europaåret för aktivt åldrande 2012,
9. frivilligarbetet inom idrotten kan utgöra en impuls för att utveckla och främja fysisk aktivitet på alla nivåer och därmed resultera i att medborgarnas välbefinnande förbättras och livsstilssjukdomarna minskar,
10. frivilligarbete inom idrotten ger ett betydelsefullt bidrag till medborgarnas rörlighet genom att bygga upp kompetens och fördjupa erfarenheterna inom idrottsrelaterad verksamhet i andra medlemsstater samt utveckla den europeiska identiteten och främja EU:s värderingar utanför dess gränser,
11. frivilligarbete inom idrotten kan bidra till att de övergripande målen för Europa 2020-strategin uppnås genom ökad rörlighet och genom aktiviteter som ökar anställbarheten, förbättrar folkhälsan, och främjar social delaktighet, utbildning och ett aktivt åldrande,

UPPMANAR EU:S MEDLEMSSTATER OCH AKTÖRER PÅ IDROTTSOMRÅDET ATT, INOM RAMEN FÖR SINA BEFOGENHETER OCH MED BEAKTANDE AV IDROTTSORGANISATIONERNAS SJÄLVSTÄNDIGHET,

1. skapa gynnsamma förutsättningar för utvecklingen av frivilligarbete inom idrotten, särskilt på grundval av
 - utbyte av god praxis mellan medlemsstaterna och idrottsorganisationer,
 - respekt för idrottsorganisationernas självständighet, samtidigt som dessa organisationer ges lämpligt stöd på medlemsstatsnivå,
 - behovet av att se till att frivilligarbetare inom idrotten erbjuds nödvändig utbildning och får möjlighet att på ett säkert sätt dra nytta av sitt frivilligarbete,
2. bidra till att främja en positiv bild av frivilligarbetare inom idrotten samt av frivilligarbete inom idrotten,
3. betrakta frivilligarbete inom idrotten som ett viktigt verktyg för att förbättra kompetenser och färdigheter, vilket innebär att det är nödvändigt att
 - vidta lämpliga åtgärder för att kartlägga de kompetenser och färdigheter som erhålls genom icke-formellt och informellt lärande kopplat till frivilligarbete inom idrotten samt undersöka möjligheterna att i större utsträckning ge dessa erkännande och godkännande inom ramen för nationella kvalifikationssystem, med hänvisning till den europeiska referensramen för kvalifikationer,
 - samråda med idrottsrörelsen och frivilligorganisationer vid utformandet av åtgärder,
4. uppmuntra samarbete mellan statliga myndigheter och idrottsorganisationer på lokal, nationell och europeisk nivå för att upprätta nätverk i syfte att lösa gemensamma problem inom frivilligarbetet,
5. främja frivilligarbete inom idrotten som en form av icke-formellt och informellt lärande för att erhålla nya färdigheter och kompetenser och som en del av idrottares dubbla karriärer,
6. främja frivilligarbete inom idrotten genom att till exempel inleda reklamkampanjer för att öka medvetenheten och främja positiva attityder till frivilligarbetare,
7. utnyttja potentialen hos frivilligarbetare som är engagerade i anordnandet av idrottsevenemang inom ramen för långsiktiga aktiviteter på alla nivåer inom idrotten,

8. utforska det eventuella mervärdet med att inrätta ett belöningssystem som ger erkännande åt de mest innovativa volontärprojekten på idrottsområdet,

UPPMANAR EU:S MEDLEMSSTATER OCH EUROPEISKA KOMMISSIONEN ATT, INOM RAMEN FÖR SINA BEFOGENHETER, I ENLIGHET MED SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH MED BEAKTANDE AV SINA INSTITUTIONELLA STRUKTURER,

1. sträva efter att undanröja onödiga hinder för utveckling av frivilligarbete inom idrotten, bland annat onödigt administrativt arbete,
2. undersöka utvecklingen av idrott grundad på frivilligarbete i Europeiska unionen, inbegripet forskning om dess ekonomiska och sociala effekter,
3. utbyta kunskaper, erfarenheter och bästa praxis vad gäller frivilligarbete inom idrotten,
4. främja utvecklingen av frivilligarbete inom idrotten inom ramen för politiken och strategierna på nationell och europeisk nivå när det gäller idrott och sociala frågor, utbildning och sysselsättning,
5. undersöka möjligheterna för frivilligarbete inom idrotten att bidra till projekt som får bidrag från EU:s fonder och utforma mekanismer för att på ett korrekt sätt kunna värdera frivilligarbete inom idrotten,
6. när så lämpar sig införliva aspekter av frivilligarbete inom idrotten i verksamheten för olika expertgrupper som inrättats i enlighet med EU:s arbetsplan för idrott,
7. uppmuntra utvecklingen av frivilligarbete inom idrotten genom sektorsövergripande samarbete mellan offentliga och privata enheter och det civila samhällets organisationer på områdena idrott, hälsa, kultur, utbildning, ungdom och socialpolitik på lokal, nationell och europeisk nivå,

UPPMANAR EUROPEISKA KOMMISSIONEN ATT

1. ägna särskild uppmärksamhet åt frivilligarbete och ideella idrottsorganisationers möjligheter att få tillgång till nästa generation EU-program, utan att det påverkar förhandlingarna om den fleråriga budgetramen,
2. kartlägga framgångsfaktorer, bästa praxis och områden som kräver ett närmare samarbete på EU-nivå, inbegripet hinder för utvecklingen av frivilligarbete inom idrotten,
3. vid utarbetandet av förslag till ny EU-lagstiftning bedöma förslagens eventuella inverkan på frivilligarbete inom idrotten.

Rådets slutsatser om språkkunskaper för ökad rörlighet

(2011/C 372/07)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD,

SOM BEAKTAR

1. slutsatserna från Europeiska rådet i Barcelona den 15–16 mars 2002, där man uppmanade till ytterligare åtgärder för att förbättra grundläggande färdigheter, i synnerhet genom undervisning i minst två främmande språk från mycket tidig ålder ⁽¹⁾,
2. rådets slutsatser av den 19 maj 2006 om en europeisk indikator för språkkunskaper ⁽²⁾, där det bekräftades att kunskaper i främmande språk både bidrar till att främja ömsesidig förståelse mellan folken och är en förutsättning för en rörlig arbetskraft samt bidrar till konkurrenskraften i Europeiska unionens ekonomi,
3. Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 december 2006 om nyckelkompetenser för livslångt lärande ⁽³⁾, som innefattar kommunikation på främmande språk bland de nyckelkompetenser som är nödvändiga för personlig utveckling, aktivt medborgarskap, social sammanhållning och anställbarhet i ett kunskapsbaserat samhälle,
4. rådets slutsatser av den 25 maj 2007 om en enhetlig ram för indikatorer och referensvärden för att mäta de framsteg som gjorts avseende Lissabonmålen för utbildning ⁽⁴⁾, där kommissionen uppmanades att ytterligare undersöka utarbetandet av indikatorer för språkkunskaper,
5. rådets rekommendation av den 20 november 2008 om unga volontärers rörlighet i Europeiska unionen ⁽⁵⁾, i vilken medlemsstaterna rekommenderas att öka medvetenheten om vikten av interkulturell kompetens och språkkunskaper bland ungdomar för att minska hindren för deras gränsöverskridande rörlighet,
6. rådets resolution av den 21 november 2008 om en europeisk strategi för flerspråkighet ⁽⁶⁾, där medlemsstaterna uppmanades att främja flerspråkighet för att stärka social sammanhållning, interkulturell dialog och uppbyggnaden av Europa, den europeiska ekonomins konkurrenskraft och människors rörlighet och anställbarhet samt att främja Europeiska unionens språk i världen,
7. rådets slutsatser av den 12 maj 2009 om en strategisk ram för europeiskt utbildningssamarbete ("Utbildning 2020"), där rådet som prioriteringar för perioden 2009–2011 fastställde behoven av att stärka språkundervisningen i yrkesutbildningen och vuxenundervisningen så att medborgarna kan kommunicera på två språk utöver sitt modersmål, och ge migranter möjlighet att lära sig värdlandets språk ⁽⁷⁾,
8. rådets och kommissionens gemensamma lägesrapport 2010 ⁽⁸⁾ om genomförandet av arbetsprogrammet Utbildning 2010, där det konstaterades att det behövs förbättrade nyckelkompetenser inom yrkes- och vuxenutbildning och särskilt att mer uppmärksamhet bör ägnas åt kommunikation på främmande språk inom dessa områden,
9. Europa 2020-strategin som antogs av Europeiska rådet den 17 juni 2010 ⁽⁹⁾ och dess två flaggskeppsinitiativ *En agenda för ny kompetens och nya arbetstillfällen* ⁽¹⁰⁾, där man erkänner språkkunskapernas potentiella bidrag till en mer dynamisk arbetsmarknad, och *Unga på väg* ⁽¹¹⁾, där det betonas att bättre språkkunskaper oundvikligen kommer att behövas för att göra rörlighet både möjlig och lönande,
10. rådets rekommendation av den 28 juni 2011 om att främja ungdomars rörlighet i utbildningssyfte ⁽¹²⁾, där rådet erkänner vikten av språkinläring samt förvärvande av interkulturell kompetens i ett tidigt skede i utbildningen, genom att uppmuntra språklig och kulturell förberedelse av god kvalitet för rörlighet för både allmän utbildning och yrkesutbildning,

SOM ERINRAR OM ATT

Europeiska rådet vid sitt möte i Barcelona 2002 fastställde att språkkunskaper utgör en väsentlig del av en konkurrenskraftig och kunskapsbaserad ekonomi; kunskaper i främmande språk är en levnadsfärdighet för alla EU-medborgare och gör det möjligt för dem att komma i åtnjutande av såväl de ekonomiska som de sociala förmånerna med fri rörlighet inom unionen,

tillhandahållande åt alla, inbegripet mindre gynnade grupper, av största möjliga rörlighet och minskning av de återstående hindren för rörlighet utgör ett av de viktigaste strategiska målen för EU:s politik inom utbildningsområdet,

⁽¹⁾ SN 100/02, punkt 44 andra strecksatsen, s. 19.⁽²⁾ EUT C 172, 25.7.2006, s. 1.⁽³⁾ EUT L 394, 30.12.2006, s. 10.⁽⁴⁾ EUT C 311, 21.12.2007, s. 13.⁽⁵⁾ EUT C 319, 13.12.2008, s. 8.⁽⁶⁾ EUT C 320, 16.12.2008, s. 1.⁽⁷⁾ EUT C 119, 28.5.2009, s. 2.⁽⁸⁾ EUT C 117, 6.5.2010, s. 1.⁽⁹⁾ EUCO 13/10.⁽¹⁰⁾ Dok. 17066/1/10 REV 1.⁽¹¹⁾ Dok. 13729/1/10 REV 1.⁽¹²⁾ EUT C 199, 7.7.2011, s. 1.

den fria rörligheten för arbetstagare på EU:s inre marknad kan bidra till att minska den bristande överensstämmelsen mellan arbetskraftens kompetens och arbetsmarknadens behov samtidigt som rörlighet i utbildningssyfte och i arbetslivet fortfarande stöter på allvarliga hinder på grund av begränsade kunskaper i främmande språk,

SOM BEKRÄFTAR ATT

utbildningssystemens organisation och innehåll visserligen faller under de enskilda medlemsstaternas ansvar, men att europeiskt samarbete ändå spelar en värdefull roll för att fastställa vilka språkkunskaper som ska utvecklas samt de effektivaste metoderna och de mest gynnsamma förhållandena för detta,

OCH SOM MOT BAKGRUND AV

ordförandeskapets konferens *Multilingual Competences for Professional and Social Success in Europe* som hölls i Warszawa i september 2011, och konferensen mellan de EU-ministrar som har ansvar för den obligatoriska skolgången, i Gdańsk i oktober 2011,

NOTERAR

- att medlemsstaternas arbete inom ramen för den öppna samordningsmetoden med stöd av kommissionen för att stärka det bidrag som språkundervisningen kan ge för att öka ungdomars anställbarhet på en arbetsmarknad där kunskaper i främmande språk kan ge en klar fördel,
- verksamheten inom Företagsplattformen för flerspråkighet som inrättats av kommissionen för att främja en bättre användning av språkkunskaper som ett medel för att öka EU-företagens och särskilt de små och medelstora företagens konkurrenskraft,
- resultaten av det civila samhällets forum för flerspråkighet om säkrande av möjligheter till livslång språkinläring för alla för att förbättra den sociala integrationen av medborgare från mindre gynnade miljöer och att främja den språkliga mångfalden och en interkulturell dialog,

VÄLKOMNAR

- kommissionens rapport om genomförandet av rådets resolution av den 21 november 2008 om en europeisk strategi för flerspråkighet, i vilken det redogörs för de initiativ som tagits och de framsteg som gjorts för att främja språkinläring och den språkliga mångfalden,
- 2011 års uppdatering av inventeringen av gemenskapsåtgärder på området för flerspråkighet, som kartlägger den verksamhet som kommissionens olika avdelningar bedrivit på området under de tre senaste åren, där det eftertryckligt

betonas att en politik för flerspråkighet ökar anställbarheten för EU-medborgarna och EU-företagens konkurrenskraft,

- utgivningen av policyhandboken *Language learning at pre-primary school level – making it efficient and sustainable*, som innebär ett steg framåt när det gäller att höja medvetenheten om språkinläringens betydelse från en mycket tidig ålder,
- offentliggörandet av rapporten *Providing communication skills for the labour market* som ett resultat av det arbete som utförts inom den tematiska arbetsgruppen "Languages for jobs" inom ramen för Utbildning 2020,

ÄR ENIGT OM ATT

1. rörlighet i utbildningssyfte, vilket innebär rörlighet över gränserna i syfte att förvärva ny kunskap, nya färdigheter och ny kompetens är ett av de viktiga sätten på vilka medborgare kan förstärka sin anställbarhet, sin interkulturella medvetenhet, kreativitet och personliga utveckling samt delta aktivt i samhällslivet,
2. god behärskning av främmande språk är en nyckelkompetens för att kunna ta sig fram i den moderna världen och på arbetsmarknaden; flerspråkighet är inte bara en del av Europas kulturarv utan utgör också en möjlighet att utforma ett samhälle som är öppet, respekterar den kulturella mångfalden och är redo för samarbete,
3. bibehållande och utveckling – inom tillgängliga resurser – av europeiska redskap och program som understöder språkinläring inom såväl formell som icke-formell utbildning har en viktig roll för att främja inläringen och rörligheten i arbetslivet,
4. allmänna språkprogram visserligen bidrar till att utveckla den grundläggande förmågan att kommunicera i vardagen, men att metoder som språk- och innehållsintegrerad inläring inom såväl den allmänna utbildningen som yrkesutbildningen kan vara särskilt effektiv när det gäller att öka rörlighet och anställbarhet för arbetstagarna,
5. lärare och utbildare, särskilt inom yrkesutbildningen, bör i syfte att främja språk- och innehållsintegrerad inläring uppmuntras till att förvärva språkkunskaper av hög kvalitet och bör ges tillgång till undervisningsresurser av hög kvalitet,
6. ett bredare språkurval, inbegripet språk som används i mindre utsträckning och språk i grannländerna, bör erbjudas på alla utbildningsnivåer utifrån ett perspektiv som bygger på livslångt lärande – om detta är möjligt och lämpligt – och mer information och vägledning om dessa möjligheter bör ställas till buds av lämpliga språk- och kulturinstitutioner,

7. utvecklingen av språkkunskaper, särskilt hos barn med socioekonomiskt missgynnad bakgrund, invandrarbakgrund eller romsk bakgrund, eller hos dem som har särskilda utbildningsbehov, kan bidra till att trygga en bättre social integriering och framtida karriärutveckling,
8. språkundervisning och språkinlärning – exempelvis i fråga om specialiserat, anställningsrelaterat språk – av hög kvalitet är avgörande för högskolornas internationalisering och för att öka anställbarheten för de utexaminerade,
9. det med tanke på den nuvarande demografiska utvecklingen också är viktigt att tillgodose behoven när det gäller språkinlärning under hela livet, även på äldre dagar, och behovet av att garantera lika möjligheter för en växande andel äldre EU-medborgare,
7. främja åtgärder i syfte att hjälpa såväl barn som vuxna med invandrarbakgrund eller romsk bakgrund att lära sig värdlandets officiella språk och, om detta är ett annat, undervisningsspråket och dessutom överväga möjligheterna för att barn med denna bakgrund ska kunna bibehålla och utveckla sitt modersmål,
8. utvärdera sätt att erkänna och validera modersmålskunskaper hos barn och vuxna med invandrarbakgrund,
9. uppmuntra skolor samt institutioner för yrkesutbildning och högre utbildning till att anlägga integrerade förhållningssätt till språkundervisning och språkinlärning,

UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA ATT

1. öka insatserna för att uppnå Barcelonamålet, exempelvis genom att öka tillhandahållandet av språkundervisning, också i fråga om dess kvalitet och relevans, i den allmänna utbildningen, yrkesutbildning och högre utbildning samt inom ramen för livslångt lärande,
2. erkänna vikten av att utvärdera resultaten inom språkundervisning och språkinlärning som en viktig aspekt av kvalitetssäkringsprocessen,
3. förbättra grundutbildning och fortbildning av språklärare och den språkrelaterade utbildningen av lärare inom andra ämnen samt att öka och underlätta deras rörlighet och därmed så långt detta är möjligt undanröja administrativa hinder,
4. uppmuntra till innovativa former av europeiskt samarbete, experiment och nya synsätt inom språkundervisning och språkinlärning, som språk- och innehållsintegrerad inlärning (bland annat i tvåspråkiga skolor), möjligheter till rörlighet där syftet är språktillägnande samt vid behov en vidare användning av IKT även i kreativa språkinlärningsmiljöer,
5. om så är möjligt och lämpligt, bredda det språkurval som erbjuds inom utbildningen, och därmed främja undervisning i språk som används i mindre utsträckning och (särskilt i gränsområden) i grannländernas språk, i syfte att underlätta kulturellt, socialt och ekonomiskt utbyte,
6. överväga att vid behov införa en kulturell dimension i kursplanerna för språkundervisning som en viktig del av framtida inlärning och rörlighet i arbetslivet,

10. främja dialogen mellan utbildningsvärlden och arbetslivet genom att bättre beakta arbetsmarknadens språkbehov, genom att ge regelbunden handledning åt elever och studenter under hela utbildningstiden och genom att stödja språkinlärning på arbetsplatsen,
11. utvärdera möjligheterna till offentlig-privata partnerskap i syfte att se till att det tillhandahålls språkfärdigheter som är lämpliga för arbetsmarknaden, särskilt som ett sätt att förbereda sig för rörlighet och praktik i utlandet,
12. uppmuntra till främjande av initiativ i fråga om språkinlärning samt av miljöer som främjar språkinlärning,

UPPMANAR KOMMISSIONEN ATT

1. stödja medlemsstaternas insatser på området språkundervisning och språkinlärning, och därvid till fullo utnyttja EU:s program och europeiska redskap för utbildning,
2. utvidga det arbete med språkpolitiken som inletts under den första arbetscykeln för Utbildning 2020 inom temagruppen för tidig språkinlärning till att inbegripa övriga undervisningsnivåer (grundskola, sekundärskola osv.) och även särskilt beakta yrkes- och vuxenutbildningen,
3. med utgångspunkt i resultaten av den europeiska undersökningen om språkkunskaper som ska offentliggöras 2012, och inom tillgängliga resurser, överväga att lägga fram ett förslag till ett eventuellt riktmärke för språkkunskaper i syfte att främja fortsatta förbättringar av språkundervisningen,
4. inleda och sprida studier och undersökningar i hela Europa rörande metoder och redskap, med beaktande av kvalitativa aspekter och undvikande av tillkommande administrativa bördor och kostnader, samt göra resultaten tillgängliga för yrkesverksamma på området och nationella beslutsfattare,

5. stödja och underlätta informationsutbytet om tillgängliga språkinlärningsresurser samt uppmuntra medlemsstaterna till att i praktiken använda de riktlinjer och verktyg som utvecklas inom EU:s språkpolitik,

6. fortsatt stödja Företagsplattformen för flerspråkighet och initiativ av detta slag från olika berörda parter,

OCH UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA OCH KOMMISSIONEN ATT

1. stödja rörlighet i samband med språkinläring för att hjälpa inlärarna att överbrygga inledande språkhinder och motivera dem att skaffa sig kunskaper i minst två främmande språk,

2. utbyta erfarenheter och bästa praxis för att förbättra språkundervisningens effektivitet genom att utrusta ungdomar med lämplig kombination av språkkunskaper och med en förmåga att fortsätta att skaffa sig nya kunskaper i enlighet med framtida behov och intressen samt genom att främja språk via befintliga och framtida forum och nätverk för lärare och utbildare,

3. framhäva behovet av ett särskilt språkinnehåll för yrkesrelaterade ändamål, särskilt inom yrkesutbildning och högre utbildning, som ett sätt att öka rörlighet och anställbarhet,

4. inom tillgängliga resurser och med en minimering av de administrativa bördorna vidareutveckla de redskap för att följa framstegen på språkinlärningsområdet med vars hjälp man samlar in både kvantitativa och kvalitativa data för att peka på de effektivaste metoderna och fastställa på vilka områden det krävs förbättringar,

5. med beaktande av befintlig bästa praxis, utforska sätt att förbättra erkännandet och valideringen av språkkunskaper som förvärvats genom icke-formell och informell utbildning,

6. överväga att tillämpa Europarådets gemensamma europeiska referensram för språk i syfte att

— främja starkare band mellan den gemensamma europeiska referensramen och nationella och europeiska ramar för kvalifikationer,

— vidga möjligheterna till certifiering av språklig kompetens som förvärvats av elever och studenter vid avslutad obligatorisk skolgång och inom högre utbildning,

7. tillhandahålla en länk mellan kvalifikationer inom yrkesutbildningen som inbegriper språkfärdigheter och den gemensamma europeiska referensramen och samtidigt utnyttja resurser och erfarenheter från alla relevanta europeiska institutioner och berörda parter, särskilt Europarådet och dess europeiska centrum för moderna språk,

8. fortsätta att genom EU:s program inom utbildning och för ungdom stödja samarbete mellan utbildningsinstitut samt utbytesprogram för elever och studenter, även inom yrkesutbildning, för att hjälpa dem att förbättra sina språkkunskaper,

9. på såväl nationell nivå som genom europeiskt samarbete där så är lämpligt stödja framtagningen av undervisnings- och inlärningsmaterial för språk som det inte så ofta ges undervisning i,

10. utan att föregripa de kommande förhandlingarna överväga att göra språkinläring till ett prioriterat område inom nästa generation EU-program på utbildningsområdet.

Rådets slutsatser om ett riktmärke för rörlighet i utbildningssyfte

(2011/C 372/08)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

SOM BEAKTAR

— resolutionen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, av den 14 december 2000 om en handlingsplan för rörlighet ⁽¹⁾,

— Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 10 juli 2001 om rörlighet inom gemenskapen för studerande, personer som genomgår yrkesinriktad utbildning, volontärer, lärare och utbildare ⁽²⁾,

— Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 december 2006 om gränsöverskridande rörlighet inom gemenskapen i utbildningssyfte: *Europeiska kvalitetsstadgan för rörlighet* ⁽³⁾,

— rådets slutsatser av den 25 maj 2007 om en enhetlig ram för indikatorer och referensvärden för att mäta de framsteg som gjorts avseende Lissabonmålen för utbildning ⁽⁴⁾,

— rådets rekommendation av den 20 november 2008 om unga volontärers rörlighet i Europeiska unionen ⁽⁵⁾,

— slutsatserna från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, av den 21 november 2008 om rörlighet för ungdomar ⁽⁶⁾,

— rådets slutsatser av den 12 maj 2009 om en strategisk ram för europeiskt utbildningssamarbete ("Utbildning 2020") ⁽⁷⁾,

— rådets resolution av den 27 november 2009 om förnyade ramar för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet (2010-2018) ⁽⁸⁾,

— rådets slutsatser av den 16 mars 2010 om Europa 2020 ⁽⁹⁾,

— slutsatserna från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, av den 18 november 2010 om prioriteringarna för ett närmare europeiskt samarbete i fråga om yrkesutbildning för perioden 2011-2020 ⁽¹⁰⁾,

— rådets slutsatser av den 19 november 2010 om initiativet *Ungdom på väg - en integrerad strategi som svar på de utmaningar som ungdomar står inför* ⁽¹¹⁾,

— rådets slutsatser av den 14 februari 2011 om utbildningens roll i genomförandet av Europa 2020-strategin ⁽¹²⁾,

— rådets rekommendation av den 28 juni 2011 - *Unga på väg - att främja ungdomars rörlighet i utbildningssyfte* ⁽¹³⁾,

— rådets slutsatser av den 28 november 2011 om den östliga dimensionen av ungdomars deltagande och rörlighet,

— rapporten från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén av den 7 juli 2011: *Halvtidsöversyn av programmet för livslångt lärande* ⁽¹⁴⁾,

ÄVEN MOT BAKGRUND AV

resultaten från ordförandeskapets konferens om rörlighet i utbildningssyfte i Sopot den 17-19 oktober 2011,

SOM ERINRAR OM ATT

rörlighet i utbildningssyfte allmänt anses bidra till att främja ungdomars anställbarhet genom att de förvärvar viktiga färdigheter och kompetenser, särskilt språkfärdigheter och interkulturell förståelse, men också social och civil kompetens, entreprenörskap, problemlösningsförmåga och kreativitet i allmänhet; utöver att ge de berörda personerna värdefull erfarenhet, kan rörlighet i utbildningssyfte bidra till att förbättra den övergripande utbildningskvaliteten, särskilt genom närmare samarbete mellan utbildningsanstalter; dessutom bidrar rörlighet i utbildningssyfte till att stärka känslan av europeisk identitet och medborgarskap,

⁽¹⁾ EGT C 371, 23.12.2000, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 215, 9.8.2001, s. 30.

⁽³⁾ EUT L 394, 30.12.2006, s. 5.

⁽⁴⁾ EUT C 311, 21.12.2007, s. 13.

⁽⁵⁾ EUT C 319, 13.12.2008, s. 8.

⁽⁶⁾ EUT C 320, 16.12.2008, s. 6.

⁽⁷⁾ EUT C 119, 28.5.2009, s. 2.

⁽⁸⁾ EUT C 311, 19.12.2009, s. 1.

⁽⁹⁾ Dok. 7586/10.

⁽¹⁰⁾ EUT C 324, 1.12.2010, s. 5.

⁽¹¹⁾ EUT C, 326, 3.12.2010, s. 9.

⁽¹²⁾ EUT C 70, 4.3.2011, s. 1.

⁽¹³⁾ EUT C 199, 7.7.2011, s. 1.

⁽¹⁴⁾ Dok. 12668/11.

ett av de viktigaste strategiska målen för EU-politiken på utbildningsområdet därför är att erbjuda största möjliga rörlighet för alla, inbegripet mindre gynnade grupper, och minska kvarstående hinder för rörlighet,

NOTERAR

— rådets uppmaning till kommissionen enligt rekommendation från 2006 om en europeisk kvalitetsstadga för rörlighet för att i nära samarbete med berörda myndigheter förbättra eller upprätta könsspecifik statistik om rörlighet i utbildningssyfte ⁽¹⁵⁾,

— rapporten från juni 2008 från högnivåforumet för experter på rörlighet och dess förslag om att rörlighet i utbildningssyfte bör vara en möjlighet som erbjuds alla ungdomar i Europa,

— det mål om rörlighet i utbildningssyfte inom den högre utbildningen, som inom ramen för Bolognaprocessen fastställdes i Leuven/Louvain-la-Neuve i april 2009,

— kommissionens grönbok från juli 2009 *Att främja ungdomars rörlighet i utbildningssyfte* ⁽¹⁶⁾,

— Bryggekommunikén från december 2010 och slutsatserna från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om prioriteringarna för ett närmare europeiskt samarbete i fråga om yrkesutbildning för perioden 2011-2020 ⁽¹⁷⁾, där man fastställer att europeiska yrkesutbildningssystem senast 2020 bör erbjuda väsentligt ökade möjligheter till gränsöverskridande rörlighet,

— kommissionens arbetsdokument av den 24 maj 2011 om utformandet av riktmärken för utbildning för anställbarhet och för rörlighet i utbildningssyfte ⁽¹⁸⁾,

— rådets slutsatser av den 28-29 november 2011 om språkfärdigheter för ökad rörlighet,

ÄR MEDVETET OM ATT

— rörlighet i utbildningssyfte bidrar både till ungdomars personliga och yrkesmässiga utveckling och förbättrar deras anställbarhet och konkurrenskraft, vilket inte bara EU-programmen på områden som rör utbildning och ungdomar utan även ett antal kvalitativa internationella studier om rörlighet i utbildningssyfte vittnar om,

— ett europeiskt riktmärke ⁽¹⁹⁾ för rörlighet i utbildningssyfte, tillsammans med relevanta indikatorer ⁽²⁰⁾, skulle kunna bidra till att främja och övervaka medlemsstaternas framsteg i fråga om det redan överenskomna ⁽²¹⁾ målet för ökad rörlighet samt fastställa exempel på bästa praxis och stödja utvecklingen av initiativ till "peer learning",

— insamling av uppgifter för att mäta framstegen i förhållande till det europeiska riktmärket för rörlighet i utbildningssyfte bör genomföras inom ramen för tillgängliga resurser,

— för att kunna beakta olika utbildningsmiljöer bör ett sådant riktmärke hålla isär de två huvudområdena, nämligen högre utbildning respektive grundläggande yrkesutbildning,

— det också är viktigt att låta riktmärket åtföljas av en indikator för alla typer av ungdomars rörlighet i utbildningssyfte, inbegripet rörlighet i formella och icke-formella sammanhang,

UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA ATT

samtidigt som man beaktar att situationerna i enskilda medlemsstater skiljer sig åt,

1. anta åtgärder både på nationell och europeisk nivå, med beaktande av bestämmelserna i rådets rekommendation av den 28 juni 2011 om främjande av ungdomars rörlighet, för att kunna öka rörligheten i utbildningssyfte så att det europeiska riktmärket som anges i bilagan till denna not ska kunna uppnås,

2. på grundval tillgängliga källor och verktyg, och samtidigt som administrativa bördor och kostnader minskas, förbättra datainsamlingen om rörlighet i utbildningssyfte i alla cykler av högre utbildning, grundläggande yrkesutbildning och praktik samt ungdomars rörlighet i utbildningssyfte i allmänhet, i syfte att mäta framstegen i förhållande till det europeiska riktmärket och indikatorn som anges i bilagan,

3. främja genomförandet och utnyttjandet av EU:s program och verktyg som utformats för att stödja rörlighet i utbildningssyfte och livslångt lärande, däribland Europass, Youthpass, den europeiska referensramen för kvalifikationer, ECTS och Ecvet,

⁽¹⁹⁾ Som anges i den strategiska ramen för europeiskt utbildningssamarbete från 2009 är detta en referensnivå för europeiska genomsnittliga resultat som inte ska ses som ett konkret mål för varje land, utan snarare som ett kollektivt mål som medlemsstaterna uppmannas att bidra till att nå (EUT C 119, 28.5.2009, s. 7).

⁽²⁰⁾ Ska fastställas inom ramen för det europeiska statistiksystemet.

⁽²¹⁾ Rådets slutsatser från november 2008 om ungdomars rörlighet (se fotnot 6).

⁽¹⁵⁾ Se fotnot 3.

⁽¹⁶⁾ KOM(2009) 329 slutlig.

⁽¹⁷⁾ Se fotnot 10.

⁽¹⁸⁾ Dok. 10697/11 - SEK(2011) 670 slutlig.

UPPMANAR KOMMISSIONEN ATT

1. samarbeta med och stödja medlemsstaterna, i synnerhet med Eurostats hjälp, för att förbättra tillgången till relevanta indikatorer och relevant statistik för perioden fram till 2020; i samband med detta bör man på bästa sätt använda sig av tillgängliga statistikuppgifter och studier av hushållen i syfte att minimera administrativa bördor och kostnader,
2. undersöka, särskilt genom regelbundna lägesrapporter, i vilken grad de mål för rörlighet som fastställs inom ramen för "Utbildning 2020" uppfylls,
3. rapportera till rådet senast i slutet av 2015, i syfte att se över och, vid behov, revidera det europeiska riktmärke för rörlighet i utbildningssyfte som anges i bilagan,

OCH UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA ATT MED KOMMISSIONENS STÖD

1. övervaka framsteg och resultat i fråga om gränsöverskridande rörlighet i utbildningssyfte, bland annat genom insamling av kvalitativ information om exempel på bästa praxis som utgångspunkt för ett evidensbaserat politiskt beslutsfattande,
2. när det gäller rörlighet i utbildningssyfte inom den högre utbildningen, förbättra insamlingen av uppgifter om studerandes rörlighet i samtliga tre cykler, inbegripet rörlighet för

kurspoäng och examina, från administrativa och andra källor, särskilt vid examenstillfället, inom ramen för tillgängliga resurser och i nära samverkan med Bolognaprocessen, i syfte att mäta framstegen i förhållande till de riktmärken för rörlighet som anges i bilagan (avsnitt I-1),

3. när det gäller rörlighet i utbildningssyfte inom grundläggande yrkesutbildning, på bästa sätt använda tillgängliga studier av hushållen för att samla in sådana uppgifter om rörlighet i utbildningssyfte som behövs för att främja det riktmärke som anges i bilagan (avsnitt I-2),
4. när det gäller ungdomars rörlighet i utbildningssyfte i allmänhet, på bästa sätt använda tillgängliga studier av hushållen för att samla in sådana uppgifter som behövs för att ta fram en indikator för den totala formella och icke-formella rörligheten i utbildningssyfte, inklusive uppdelningar av icke-formell rörlighet, i syfte att komplettera resultatavslutningen med EU-indikatorer på ungdomsområdet⁽²²⁾ och eventuellt utvidga riktmärket för rörlighet i utbildningssyfte till att inkludera ungdomars rörlighet i allmänhet vid ett framtida datum (avsnitt II i bilagan),
5. undersöka möjligheten att använda tillgängliga undersökningar om lärare på alla utbildningsnivåer i syfte att ta fram indikatorer för lärares rörlighet och eventuellt utvidga riktmärket för rörlighet i utbildningssyfte till att inkludera lärares rörlighet⁽²³⁾ vid en framtida tidpunkt.

⁽²²⁾ Dok. 8320/11 - SEK(2011) 401 slutlig.

⁽²³⁾ Anges i 2009 års strategiska ram för europeiskt utbildningssamarbete (se fotnot 7).

BILAGA

REFERENSNIVÅER FÖR GENOMSNITTLIGA RESULTAT I EUROPA

("europeiskt riktmärke")

PÅ OMRÅDET RÖRLIGHET I UTBILDNINGSSYFTE

För att kunna övervaka framstegen, fastställa utmaningar och bidra till ett evidensbaserat beslutsfattande enades medlemsstaterna 2009 om att referensnivåer på europeiska genomsnittsresultat ("europeiska riktmärken") bör stödja de mål som anges i rådets slutsatser av den 12 maj 2009 om en strategisk ram för europeiskt utbildningssamarbete ⁽¹⁾. Enighet nåddes då om fem europeiska riktmärken och en begäran om att kommissionen skulle lägga fram förslag om ytterligare riktmärken, inklusive ett riktmärke för rörlighet i utbildningssyfte.

Efter att ha granskat förslagen i kommissionens arbetsdokument av den 24 maj 2011 ⁽²⁾ samtycker medlemsstaterna nu även till följande riktmärken för rörlighet i utbildningssyfte, där åtskillnad görs mellan två huvudområden – högre utbildning och grundläggande yrkesutbildning. Det europeiska riktmärket för rörlighet i utbildningssyfte på de två områdena nedan kompletterar de riktmärken som antogs redan i maj 2009. Som sådana bör de endast grundas på jämförbara uppgifter och ta hänsyn till de enskilda medlemsstaternas olika förutsättningar. De bör inte ses som konkreta mål som enskilda länder ska uppnå senast 2020. Medlemsstaterna uppmanas i stället att överväga, på grundval av nationella prioriteringar och med beaktande av ändrade ekonomiska förutsättningar, hur och i vilken utsträckning de kan bidra till att de europeiska riktmärkena på områdena nedan kan uppnås tillsammans genom nationella åtgärder.

Dessutom bör en indikator för ungdomars rörlighet i utbildningssyfte i allmänhet tas fram inom ramen för formell och icke-formell utbildning, i syfte att kunna utvidga riktmärket för rörlighet i utbildningssyfte till att, vid en framtida tidpunkt, inkludera ungdomars rörlighet i utbildningssyfte i alla sammanhang.

Rörlighet i utbildningssyfte definieras som fysisk rörlighet, och hänsyn tas även till världsomspännande rörlighet.

I. RIKTMÄRKE FÖR RÖRLIGHET I UTBILDNINGSSYFTE

1. *Rörlighet i utbildningssyfte inom högre utbildning*

Nedanstående syftar till att öka deltagandet av studerande inom högre utbildning i rörlighet i utbildningssyfte:

Senast 2020 bör ett EU-genomsnitt av minst 20 % av utexaminerade från högre utbildning ha haft en till högre utbildning knuten studie- eller praktikperiod (inklusive yrkespraktik) utomlands motsvarande minst 15 ECTS-poäng eller en varaktighet på minst tre månader.

Kortare perioder kan beaktas för mätning av nationella rörlighetsnivåer, förutsatt att dessa är erkända av den enskilda medlemsstaten inom ramen för ett kvalitetssystem för rörlighet och registreras separat.

För att säkerställa kvalitet och konvergens med Bolognaprocessen uppmanas medlemsstaterna och kommissionen att samarbeta med relevant Bologna-forum i syfte att fastställa harmoniserade trösklar för antalet ECTS-poäng och kortaste tillåtna studieperiod.

Medlemsstaterna uppmanas att se till att studieperioder utomlands erkänns fullt ut.

2. *Rörlighet i utbildningssyfte inom grundläggande yrkesutbildning och praktik (I-VET)*

För att kunna öka deltagandet av studerande inom grundläggande yrkesutbildning och praktik i rörlighet i utbildningssyfte:

Senast 2020 bör ett genomsnitt på minst 6 % av 18-34-åringarna med en grundläggande yrkesutbildning och praktik ha haft en grundläggande VET-studie- eller praktikperiod (inklusive yrkespraktik) utomlands under minst två veckor ⁽³⁾, eller mindre om detta dokumenteras via Europass.

⁽¹⁾ EUT C 119, 28.5.2009, s. 2.

⁽²⁾ Dok. 10697/11.

⁽³⁾ = 10 arbetsdagar.

För att säkerställa kvaliteten uppmanas medlemsstaterna att använda relevanta verktyg, till exempel Europass, Ecvet och den europeiska referensramen för kvalitetssäkring av yrkesutbildning.

Riktmärket - inbegripet dess definition och målnivå - bör vid behov ses över/revideras senast i slutet av 2015.

II. INDIKATOR FÖR UNGDOMARS RÖRLIGHET I UTBILDNINGSSYFTE I ALLMÄNHET

Detta är en global indikator för rörlighet i utbildningssyfte som gör det möjligt att registrera alla typer av utbildning utomlands som ungdomar deltar i. Indikatorn omfattar rörlighet i utbildningssyfte oavsett varaktighet inom de formella utbildningssystemen och oavsett nivå, liksom rörlighet i utbildningssyfte i icke-formella sammanhang, däribland ungdomsutbyten eller frivilligarbete.

Rådets slutsatser om moderniseringen av den högre utbildningen

(2011/C 372/09)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

BEAKTAR FÖLJANDE:

1. System för högre utbildning spelar en avgörande roll när det gäller att ta fram kunskaper som förstärker mänsklig och samhällelig utveckling och för att främja ett aktivt medborgarskap.
2. I *Europa 2020*-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla, som antogs i juni 2010 ⁽¹⁾, ingår det specifika målet att förbättra utbildningsnivån, särskilt genom att öka andelen unga med avslutad högre utbildning eller motsvarande till minst 40 % senast år 2020.
3. I Bolognaförklaringen, som undertecknades den 19 juni 1999, fastställdes en mellanstatlig process för att inrätta ett europeiskt område för högre utbildning som aktivt stöds av Europeiska unionen och ministrarna med ansvar för högre utbildning i de deltagande länderna, som möttes i Leuven och Louvain-la-Neuve den 28–29 april 2009, uppmanade anstalter för högre utbildning ⁽²⁾ att ytterligare modernisera sin verksamhet under perioden fram till år 2020.
4. I rådets direktiv 2004/114/EG av den 13 december 2004 fastställdes villkoren och reglerna för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på medlemsstaternas territorium under en period längre än tre månader för studier, elevutbyte, oavlönad yrkesutbildning eller volontärarbete ⁽³⁾.
5. I rådets direktiv 2005/71/EG av den 12 oktober 2005 fastställdes villkoren för forskare från tredje länder som avser att under minst tre månader genomföra ett forskningsprojekt inom ramen för ett mottagningsavtal med ett forskningsorgan ⁽⁴⁾.
6. I rådets resolution av den 23 november 2007 om modernisering av universiteten för Europas konkurrenskraft i en global kunskapsekonomi ⁽⁵⁾, uppmanades medlemsstaterna att främja internationaliseringen av anstalter för högre utbildning genom att uppmuntra kvalitetssäkring med hjälp av oberoende utvärdering och sakkunnigbedömning av universiteten, utöka rörligheten, främja användningen av gemensamma och dubbla examina och underlätta erkännandet av kvalifikationer och studieperioder.
7. I rådets slutsatser av den 12 maj 2009 om en strategisk ram för europeiskt utbildningssamarbete ⁽⁶⁾, framhölls att för att stödja medlemsstaternas strävanden att modernisera den högre utbildningen och utveckla ett europeiskt område för högre utbildning, bör nära samverkan med Bolognaprocessen eftersträvas, särskilt när det gäller kvalitetssäkring, erkännande, rörlighet och öppenhetsinstrument.
8. I slutsatserna från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet den 26 november 2009, om att utveckla utbildningens roll i en väl fungerande kunskapstriangel ⁽⁷⁾, fastställdes behovet av att ytterligare reformera universitetens lednings- och finansieringsstrukturer och att tillåta mer självständighet och ställa krav på ansvarighet, i syfte att befördra mer diversifierade inkomstkällor och effektivare samarbete med affärslivet och att rusta universiteten för att i global skala delta i kunskapstriangeln.
9. I rådets slutsatser av den 11 maj 2010 om internationaliseringen av den högre utbildningen ⁽⁸⁾ uppmanades kommissionen att utarbeta en internationell EU-strategi för högre utbildning som syftar till att förbättra samstämmigheten och komplementariteten mellan befintliga internationella samarbetsinitiativ, både på EU-nivå och på nationell nivå, och som kommer att fortsätta att främja såväl den europeiska högre utbildningens attraktivitet, forskning och innovation i EU:s yttre verksamhet.
10. I rådets slutsatser av den 7 juni 2010 om ny kompetens för nya arbetstillfällen: det fortsatta arbetet ⁽⁹⁾, underströks behovet av att främja hållbar tillväxt för alla och att hjälpa personer i alla åldrar att förutse och hantera förändringar genom att utrusta dem med rätta kunskaper och rätt kompetens.
11. I rådets slutsatser av den 19 november 2010 om initiativet *Ungdom på väg* ⁽¹⁰⁾, gavs uppmaningen att se till att utbildningen får högre kvalitet och blir attraktivare på alla nivåer, särskilt den högre utbildningen.

⁽¹⁾ EUCO 13/10.⁽²⁾ Med högsolor avses här alla slags anstalter för högre utbildning, universitet i olika former, tekniska högsolor, franska elitskolor (*grandes écoles*), handelshögsolor, tekniska skolor, yrkeshögsolor, polytekniska institut, akademier m.m., för att kunna beakta mångfalden i språk och nationella utbildningssystem.⁽³⁾ EUT L 375, 23.12.2004, s. 12.⁽⁴⁾ EUT L 289, 3.11.2005, s. 15.⁽⁵⁾ 16096/1/07 REV 1.⁽⁶⁾ EUT L 119, 28.5.2009, s. 2.⁽⁷⁾ EUT C 302, 12.12.2009, s. 3.⁽⁸⁾ EUT C 135, 26.5.2010, s. 12.⁽⁹⁾ Dok. 10841/10.⁽¹⁰⁾ EUT C 326, 3.12.2010, s. 9.

12. I rådets slutsatser av den 26 november 2010 om innovationsunionen ⁽¹⁾, betonades vikten av att prioritera investeringar i utbildning och forskning samt att till fullo utnyttja Europas intellektuella kapital för att trygga konkurrenskraften och tillväxten på lång sikt.

13. I slutsatserna från Europeiska rådet den 4 februari 2011 efterlystes ett strategiskt och integrerat tillvägagångssätt för att stimulera innovation som till fullo utnyttjar Europas intellektuella kapital, till förmån för medborgarna, företagen – i synnerhet små och medelstora företag – och forskarna ⁽²⁾.

14. I rådets slutsatser av den 14 februari 2011 om utbildningsroll i genomförandet av *Europa 2020*-strategin ⁽³⁾, betonades att högskolor bör sträva efter att förbättra kursernas kvalitet och relevans för att de ska kunna rekrytera bredare till högre utbildning och att ett förstärkt samarbete bör främjas mellan högre utbildningsanstalter, forskningsinstitut och företag i syfte att stärka kunskapstriangeln som bas för en mer innovativ och kreativ ekonomi.

15. I rådets slutsatser av den 19 maj 2011 om en EU-ram för nationella strategier för integrering av romer fram till 2020 ⁽⁴⁾, uppmanades medlemsstaterna att fortsätta arbeta mot sina mål som skulle kunna inriktas på att i praktiken säkerställa lika tillträde till kvalitetsutbildning, inklusive högre utbildning.

16. I rådets slutsatser av den 31 maj 2011 om utvecklingen av det europeiska forskningsområdet genom arbetsgrupper inom det europeiska forskningsområdet ⁽⁵⁾, noterades att de påtagliga framsteg som gjorts i genomförandet av det europeiska forskningsområdet bör leda till att den omfattande och strategiska inriktningen för att fullt ut kunna utnyttja Europas intellektuella kapital drivs vidare.

17. I rådets rekommendation av den 28 juni 2011 – *Unga på väg – att främja ungdomars rörlighet i utbildningssyfte* ⁽⁶⁾, noterades att rörlighet i utbildningssyfte kan göra utbildningssystemen och utbildningsanstalterna mer öppna, mer europeiska och internationella, mer tillgängliga och mer effektiva. Den kan också stärka Europas konkurrenskraft genom att bidra till uppbyggnaden av ett kunskapsintensivt samhälle.

18. I rådets slutsatser av den 28 november 2011 om ett riktmärke för rörlighet i utbildningssyfte, är syftet att öka andelen studerande inom högre utbildning som engagerar sig för rörlighet i utbildningssyfte och fastställa kvantitativa

och kvalitativa trösklar för att kunna mäta en till högre utbildning knuten studie- eller praktikperiod utomlands.

19. Europeiska unionen har en lång tradition av samarbete med tredjeländer baserat på politik och instrument där högre utbildning spelar en allt större roll. Samarbetet inom högre utbildning spelar också en viktig roll i multilaterala samarbetsramar som det östliga partnerskapet, unionen för Medelhavsområdet eller den nordliga dimensionen och med västra Balkan.

RÅDET, SOM BEAKTAR

1. den första ministerkonferensen för det europeiska forskningsområdet på temat *Intellektuellt kapital – betydelse för kreativiteten*, som hölls i Sopot den 20 juli 2011, som lyfte fram den roll universiteten spelar i en globaliserad värld som vitala källor till kunskap och innovativt tänkande, särskilt inom strategiska forskningsområden som är inriktade på samtida utmaningar,

2. ordförandeskapets konferens om *Modernisering av den högre utbildningen*, som hölls i Sopot den 24–25 oktober 2011, som lyfte fram behovet att modernisera högre utbildningssystem, särskilt mot bakgrund av sådana utmaningar som global konkurrens och de demografiska trender som vi i nuläget står inför,

VÄLKOMNAR

meddelandet av den 20 september 2011 från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén *Stöd till tillväxt och sysselsättning – en agenda för modernisering av Europas system för högre utbildning* ⁽⁷⁾.

KONSTATERAR ATT

1. Med nuvarande ekonomiskt klimat är högre utbildning (inklusive yrkesutbildning på högskolenivå) genom sin koppling till forskning och innovation, avgörande för att tillhandahålla det högkvalificerade humankapital och främja den forskning som Europa behöver för att säkra arbetstillfällen, ekonomisk tillväxt och välbstånd.

2. De som utexamineras från högskolorna inte alltid har kvalifikationer som motsvarar arbetsmarknadens och samhällets behov. Arbetsgivare inom den offentliga och den privata sektorn vittnar allt oftare om att de har svårt att hitta rätt personer för kunskapsekonomins nya behov.

⁽¹⁾ Dok. 17165/10.

⁽²⁾ EUCO 2/11, s. 6, punkt 16.

⁽³⁾ EUT C 70, 4.3.2011, s. 1.

⁽⁴⁾ Dok. 10658/11.

⁽⁵⁾ Dok. 11032/11.

⁽⁶⁾ EUT C 199, 7.7.2011, s. 1.

⁽⁷⁾ Dok. 14198/11 + ADD 1.

3. Europa behöver långt fler utbildade forskare och forskare med erfarenhet utanför den akademiska världen, däribland av den privata sektorn, för att göra sina ekonomier mer forskningsintensiva och därigenom stimulera innovation och konkurrenskraft.
 4. För att öka deltagandet i högre utbildning måste större uppmärksamhet ägnas åt de utmaningar som hör samman med kvalitet och mångfald.
 5. De europeiska högskolornas styrka ligger i deras mångfald, den höga kvaliteten, hållbar relevant utbildning och forskning, och kopplingen mellan deras autonomi, ansvarighet inför alla intressenter och förmågan till anpassning till förändrade omständigheter. Utöver de två traditionella uppgifterna utbildning och forskning har de en tredje uppgift som får allt större betydelse, nämligen att knyta samman institutioner och näringsliv, inklusive på regional nivå, och inbegripa socialt ansvar.
 6. Potentialen hos Europas högskolor att uppfylla sin roll i samhället och bidra till Europas välbefinnande är emellertid underutnyttjad. Europa kommer på efterkälken i den världsomfattande konkurrensen om kunskap och begåvning, alltmedan de framväxande ekonomiernas investeringar i högre utbildning ökar snabbt.
 7. Högskolorna försöker samtidigt alltför ofta tävla på alltför många olika områden, medan det bara är ett fåtal som lyckas bli ledande på specifika områden där den globala konkurrensen är hård.
 8. Högskolorna behöver följaktligen fortsätta med interna reformer som bygger på valet av institutionell uppgift som hänger samman med vilken typ av intellektuellt kapital de står för och deras möjligheter att definiera sig själva i förhållande till andra nationella institutioner.
 9. Autonomi för institutionerna behövs för att främja institutionernas mångfald inom de nationella systemen för högre utbildning. Institutionernas roller och uppgifter behöver breddas för att främja framstående högskolor.
- ÄR ENIGT OM ATT
1. Det är medlemsstaterna och högskolorna själva som har huvudansvaret för att genomföra och stödja reformerna av den högre utbildningen. Bolognaprocessen och den därefter följande utvecklingen av det europeiska området för högre utbildning, EU:s moderniseringsagenda för modernisering av systemen för högre utbildning och inrättandet av det europeiska forskningsområdet pekar emellertid på att utmaningarna och de politiska svaren överskrider nationsgränserna och att det europeiska samarbetet kan ge värdefulla bidrag i form av finansieringsstöd, evidensbaserad analys av politiken och utbyte av bästa praxis.
 2. En grundförutsättning för att kunna utnyttja Europas intellektuella kapital fullt ut är att den högre utbildningen håller hög kvalitet och är relevant.
 3. Kvaliteten på utbildningen och forskningen är avgörande för att moderniseringen av systemen för högre utbildning i Europa ska lyckas.
 4. En förstärkning av kunskapstriangeln – utbildning, forskning och innovation – är en central förutsättning för att högre utbildning ska kunna bidra till sysselsättning och tillväxt, för att reformera lednings- och finansieringsstrukturer och för att stärka den högre utbildningens internationella dragningskraft.
 5. Utvecklingen av det europeiska forskningsområdet ökar komplementariteten mellan de nationella systemen för att stärka forskningsinvesteringarnas kostnadseffektivitet och intensifiera utbyten och samarbete mellan de institutioner som samarbetar inom kunskapstriangeln.
 6. Den internationella rörligheten för studenter, forskare och lärare som har stärkts sedan det europeiska området för högre studier genomfördes, har en positiv inverkan på kvaliteten och påverkar alla centrala reformområden. Emellertid kan det också bli en utmaning för några av de utbildnings-system som tar emot betydande mängder av inkommande studenter, eller för de länder som hotas av "kompetensflykt" som leder till att de bästa förmågorna väljer att studera utomlands och sedan stanna där.
 7. Att locka till sig de bästa studenterna, högskolelärarna och forskarna från länder utanför EU och utarbeta nya former för samarbete över gränserna är avgörande för att göra det europeiska området för högre utbildning och det europeiska forskningsområdet attraktiva i den världsomfattande tävlingen om kunskap och begåvning.
 8. Att engagera arbetsgivarna och andra intressenter i utformningen och genomförandet av kursprogram är mycket viktigt för att höja den högre utbildningens kvalitet och relevans.
 9. Offentliga investeringar med stöd från ytterligare finansieringskällor bör fortfarande utgöra grunden för en hållbar högre utbildning, särskilt med tanke på den nuvarande finansiella krisen i Europa.

UPPMANAR DÄRFÖR MEDLEMSSTATERNA ATT – I LINJE MED NATIONELL PRAXIS – ARBETA TILLSAMMANS MED HÖGSKOLORNA, SAMTIDIGT SOM DERAS AUTONOMI ERKÄNNES, SAMT MED ALLA BERÖRDA INTRESSEENTER FÖR ATT

nivåerna inom doktorandstudier och forskning – särskilt inom vissa ämnen och på ledande poster – för att frigöra outnyttjade begåvningar.

1. Öka insatserna för att höja nivån på högskolornas resultat i syfte att nå det överordnade målet för utbildning i *Europa 2020-strategin* att 40 % av 30–34-åringarna i EU ska ha avslutat högre utbildning eller motsvarande, med hänsyn till en uppskattning att 35 % av arbetstillfällena i EU – år 2020 – kommer att kräva högre kvalifikationer ⁽¹⁾.
2. Utveckla tydliga vägar för övergång till högre utbildning från yrkesinriktad och annan utbildning samt mekanismer för erkännande av föregående lärande och erfarenheter som förvärvats utanför den formella utbildningen, särskilt genom att möta utmaningarna från genomförande och användning av nationella kvalifikationsramar som är kopplade till den europeiska referensramen för kvalifikationer.
3. Främja systematisk utveckling av effektiva strategier för att garantera missgynnade och underrepresenterade gruppers tillgång till utbildning, särskilt genom att förbättra det uppsökande arbetet och ge tydligare information om möjligheter till utbildning och utbildningsresultat samt bättre vägledning för att se till att rätt studieval görs.
4. Öka insatserna för att minimera avhoppet från högskolorna genom att förbättra kursernas kvalitet, relevans och dragningskraft, särskilt genom studentinriktat lärande och genom att tillhandahålla relevant stöd, handledning och råd efter påbörjad utbildning.
5. Se till att riktat ekonomiskt stöd kommer potentiella studenter från lägre inkomstgrupper till godo.
6. Uppmuntra till användning av färdighets- och tillväxtprognoser samt uppgifter om sysselsättning för utexaminerade (inbegripet att man spårar sysselsättningsresultat för utexaminerade) i utformningen, genomförandet och utvärderingen av utbildningar, samt till större flexibilitet vid utformningen av studieprogram, inbegripet tvärvetenskapliga utbildningsvägar, i syfte att förbättra de utexaminerades anställbarhet.
7. Uppmuntra antagandet av studentinriktade strategier för undervisning och inläring, erkänna behoven hos en mångfasetterad studentgrupp och främja en större mångfald av sätt att studera, inklusive ett effektivt utnyttjande av informations- och kommunikationsteknik.
8. Uppmuntra högskolorna att investera i personalens fortbildning och belöna framstående undervisning.
9. Ta itu med stereotyp tänkande och undanröja hinder som fortfarande finns för kvinnor som vill uppnå de högsta nivåerna inom doktorandstudier och forskning – särskilt inom vissa ämnen och på ledande poster – för att frigöra outnyttjade begåvningar.
10. Koppla, i relevanta och lämpliga fall, nationell finansiering av doktorandprogram till principerna för innovativ doktorandutbildning ⁽²⁾ och stödja utvecklingen av karriärmöjligheterna för forskare.
11. Stimulera utvecklingen av kreativa och innovativa färdigheter och färdigheter för entreprenörskap inom alla ämnesområden och på alla nivåer, och främja innovation inom högre utbildning via mer interaktiva lärmiljöer och förstärkt infrastruktur för överföring av kunskap.
12. Främja, när så är relevant, den tvärvetenskapliga forskningen inom högre utbildningsanstalter så att den kan spela en viktigare roll samt stärka sambanden mellan högre utbildning och forskning för att effektivisera arbetet med kunskapstriangeln.
13. Uppmuntra, utöver utbildning och forskning som är den högre utbildningens uppgifter, vidareutveckling av verksamheter som rör den tredje uppgiften, till exempel kunskapsutbyte och innovation, samhällsengagemang, livslångt lärande samt regional och lokal utveckling.
14. Uppmuntra partnerskap och samarbete med företag, till exempel genom belöningsstrukturer, praktikplatser och arbetsplatspraktik, incitament till tvärvetenskapligt samarbete över organisationsgränserna, samt minska juridiska och administrativa hinder mot partnerskap mellan högre utbildningsanstalter och andra offentliga eller privata aktörer. Kunskapsöverföring till marknaden och, i detta sammanhang, en övergång mellan grundforskning och tillämpad forskning, kan uppnås genom offentliga åtgärder som stärker partnerskapen mellan många olika enheter.
15. Stärka kopplingarna mellan högskolor, arbetsgivare och arbetsmarknadens institutioner för att inom utbildningarna ta större hänsyn till arbetsmarknadens behov, få bättre överensstämmelse mellan kompetens och arbete samt utveckla aktiva arbetsmarknadsåtgärder för att främja anställning av utexaminerade.
16. Stärka kvaliteten genom rörlighet och samarbete över gränserna, även genom att
 - a) mer systematiskt inbegripa rörlighet i studiesyfte i kursplanerna, där så är lämpligt, och se till att studiemeriter från utlandet verkligen erkänns via effektiv användning av verktygen för öppenhet som exempelvis det europeiska systemet för överföring av studiemeriter, det europeiska tillägget till examensbeviset, kvalitetssäkring och den europeiska referensramen för kvalifikationer,

⁽¹⁾ Cedefoprapport 2010.

⁽²⁾ Rapport som antogs av styrgruppen för mänskliga resurser och rörlighet i maj och slutfördes den 27 juni 2011.

- b) undanröja onödiga hinder mot att byta högskola mellan kandidat- och masternivå och mot samarbete och utbyte över gränserna,
 - c) förbättra tillträde, arbetsförhållanden och möjligheter till utveckling för studenter, forskare och lärare från länder utanför EU, även genom att se över viseringsbestämmelser, bland annat – när så är möjligt – genom att lösa administrativa problem som gör det svårt att erhålla visering,
 - d) se till att systemen för kvalitetssäkring i tillräcklig grad omfattar utbildning genom franchise,
 - e) främja ett utökat institutionellt samarbete, bland annat genom att utarbeta kurser som leder till gemensamma och dubbla examina.
17. Uppmuntra mer flexibla styrelseformer och finansierings-system för högskolorna, även mekanismer som är kopplade till resultat och konkurrens, samt främja mer professionell intern ledning.
18. Underlätta tillgången till alternativa finansieringskällor, bland annat – när så är lämpligt – genom användning av offentliga medel för att få fram privata och andra offentliga investeringar.
- d) inrätta en expertgrupp på hög nivå som ska analysera de centrala frågorna när det gäller modernisering av högre utbildning, till att börja med främjandet av kvalitet i undervisningen, som ska återrapportera 2013.
2. Underlätta ökad rörlighet i utbildningssyfte genom att förstärka det europeiska systemet för överföring av studiemeriter och kvalitetssäkringsmekanismerna, för ett bättre erkännande.
3. Utan att detta påverkar de kommande förhandlingarna om EU:s framtida program inom områdena utbildning och ungdom, föreslå ett Erasmus-utbytessystem för masterutbildningar i syfte att främja rörlighet, spetskunskap och tillgång till finansiering till rimlig kostnad för studenter från alla sociala bakgrunder som genomgår en masterutbildning i en annan medlemsstat.
4. Stödja analysen av rörligheten och av utvecklingen av utbildning via franchise.
5. Tillsammans med medlemsstaterna främja en konsekvent utveckling av det europeiska forskningsområdet och det europeiska området för högre utbildning och sträva efter att förstärka synergier mellan EU och Bolognaprocessen, även genom programmet för tiden efter 2013 på utbildningsområdet, för att kunna bidra till Bologna- och EU-målet om 20 % rörlighet.

VÄLKOMNAR KOMMISSIONENS AVSIKT ATT

1. Stödja medlemsstaterna i deras insatser för att reformera sina system för högre utbildning genom att fullt ut utnyttja EU:s program på utbildningsområdet och genom förbättrad evidensbas, detaljerade analyser och större öppenhet, inbegripet genom att
- a) i samarbete med berörda aktörer utveckla ett oberoende resultatbaserat verktyg för öppenhet för att profilera högskolor (U-Multirank) som tar hänsyn till särdragen hos de nationella systemen för högre utbildning och erkänner högskolornas mångfald över hela Europa samt gör det möjligt för användarna att skapa individanpassade flerdimensionella rankningar,
 - b) fortsätta att utveckla informationen från högre utbildning och arbetsmarknaden, särskilt genom att förbättra uppgifterna om rörlighet i utbildningssyfte inom den europeiska högre utbildningen och om sysselsättningsresultat (med hjälp av tillgängliga resurser och färre administrativa bördor), och genom att ge specifik vägledning för hur man höjer grundläggande och övergripande färdigheter och åtgärda felmatchade färdigheter,
 - c) analysera effekterna av olika finansieringssätt på diversifieringen, kostnadseffektiviteten och rättvisan inom system för högre utbildning samt på rörlighet för studenter,
6. Fortsätta att utveckla det europeiska institutet för innovation och teknik (EIT) genom att anta förslaget till ny strategisk innovationsagenda för utformning av EIT:s framtid, dess prioriteringar och förslag om vilka nya kunskaps- och innovationsgrupper som ska inrättas, särskilt för att öka de högre utbildningsanstaltarnas innovationspotential i samarbete med näringslivet.
7. Stödja genomförandet av öppna och transparenta rekryteringsförfaranden och främja gränsöverskridande rörlighet för forskare genom att främja den europeiska ramen för forskaryrken och det europeiska initiativet *Euraxess – Researchers in motion* ⁽¹⁾.
8. Inom Marie Curie-insatserna, förstärka rörlighetsprogrammen för doktorander, inklusive stöd till återanpassning, och främja ett system för europeiska företagardoktorander för att stödja tillämpad forskning.
9. Föreslå en kvalitetsram för praktiktjänstgöring för att hjälpa studenter och utexaminerade att få den praktiska kunskap som behövs på arbetsplatsen och få fler och bättre praktikplatser.

⁽¹⁾ Rapport som antogs av styrgruppen för mänskliga resurser och rörlighet i maj 2011 och slutfördes den 21 juli 2011.

-
10. Främja EU som studie- och forskningsmål för de bästa begåvningarna i hela världen och samtidigt erkänna de högre utbildningsanstaltarnas mångfald, utveckla förbindelser inom den högre utbildningen med partner utanför unionen, för att stärka de nationella systemen för högre utbildning, den politiska dialogen, rörligheten och det akademiska erkännandet, bl.a. genom utvidgningsstrategin, den europeiska grannskapspolitiken, det östliga partnerskapet, Europa-Medelhavspartnerskapet, samarbetet med västra Balkan, den övergripande strategin för migration och Bologna Policy Forum.

internationellt uppsökande arbete och synlighet samt samverka med partner för att stärka förbindelser och främja kapacitetsbyggnad inom sektorn högre utbildning.
 11. Utveckla en internationell strategi för högre utbildning på EU-nivå för att bättre nå ovan nämnda mål genom att öka
 12. Förstärka de långsiktiga effekterna av EU:s finansiering av moderniseringen av den högre utbildningen genom förbättrad komplementaritet mellan olika finansieringsinstrument, särskilt genom det framtida EU-programmet för utbildning och för ungdomar, ramprogrammet för forskning och innovation *Horisont 2020* samt instrumenten för den europeiska sammanhållningspolitiken.
-

PRENUMERATIONSPRISER 2011 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV